

Mainstreaming Disaster Risk Reduction into Shelter

DRR Good Practices in Myanmar

အောက်အုံအောက်လုပ်ရာတွင် ငှားအမှုကယ်လျှော့ချရေး စဉ်သွင်းအောင်ရွက်ခြင်း

ပြန်ပိုင်ခွင့်ငှားအမှုကယ်လျှော့ချရေးအလေ့အထကောင်းများ

United Nations
Development Programme

**Copyright © UNDP 2011
All rights reserved
Printed in Myanmar**

**Photo Credits:
SDC
UN-HABITAT
UNDP Myanmar**

**UNDP Myanmar
No.6, Natmauk Road, (P.O. Box 650)
Yangon, 11211, Myanmar
Phone: +95 1 542910 to 19
Email: registry.mm@undp.org
Website: <http://www.mm.undp.org>**

ACKNOWLEDGEMENT

United Nations Development Programme (UNDP) – Myanmar is pleased to present a compilation of "Good Practices on Disaster Risk Reduction in Myanmar". This publication has been developed under "Strengthening Disaster Risk Reduction Practice in Myanmar through Research and Enhanced Inter-agency Coordination Project" supported by the European Commission's Humanitarian Aid and Civil Protection Department through its Disaster Preparedness Programme (DIPECHO) of the Seventh DIPECHO Action Plan for South East Asia. The case studies presented in this publication encapsulates the innovative work conducted by a number of agencies, UN, international and national for integrating disaster risk reduction perspectives into development programmes.

UNDP Myanmar would like to express its gratitude to the various agencies who contributed their time in the guidance, development and submission of the case studies; a special thanks to the Disaster Risk Reduction Working Group members for their support in reviewing case studies and most importantly to the communities and field staff, who gave their time and shared their stories; without them these case studies could not have been completed.

ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်(ယူအန်ဒီပီ)မြန်မာ အနေဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း “ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး အလေ့အထကောင်းများ” ကို စုစည်း တင်ပြခွင့်ရသည့်အတွက် နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်မိပါသည်။ ဤစာစောင်ကို “ဥရောပကော်မရှင် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှု အကူအညီဆိုင်ရာအဖွဲ့ရုံး”၊ ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေး အစီအစဉ်၏ အရှေ့တောင်အာရှဒေသအတွက် သတ္တမမြောက် လုပ်ငန်းစီမံကိန်း၏ ပံ့ပိုးထောက်ပံ့မှုဖြင့် ဆောင်ရွက်သော “သုတေသနနှင့် အဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးအလေ့အကျင့်များအားကောင်းစေရေးစီမံကိန်း” မှ ပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာစောင်တွင်တင်ပြထားသော အကြောင်းအရာ များသည် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်များတွင် ပါဝင် လာရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂ၊ ပြည်တွင်းနှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများက ဆောင်ရွက်သော ဆန်းသစ်သောလုပ်ဆောင်မှုများကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ဤစာစောင်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် လမ်းညွှန် ပေးခြင်း၊ စာမူများရေးသား ပြုစုပေးပို့ခြင်းတို့အတွက် ယူအန်ဒီပီ မှ ကျေးဇူး ဥပကာရတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေး လုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း စာမူများဖတ်ရှုသုံးသပ်ရာတွင် ကူညီပံ့ပိုး ပေးခဲ့ခြင်းအတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ရပ်ရွာပြည်သူများနှင့် ကျေးရွာ များတွင် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော အဖွဲ့အစည်းများမှ ဝန်ထမ်းများ ကိုလည်း ဤစာစောင်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အချိန်ပေးလျက် ၎င်းတို့၏ အတွေ့အကြုံများကို ဝေမျှခဲ့သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလို ပါသည်။ အဆိုပါ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ပံ့ပိုးကူညီမှုမပါဘဲလျက် ဤစာစောင်ပေါ်ထွက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ဖော်ပြအပ် ပါသည်။

INTRODUCTION

This compilation of Good Practices is an initiative aiming to explore and document programs which mainstream disaster risk reduction in various development sectors. The production of this document is supported by the VIIth DIPECHO¹ Action Plan for South-East Asia, and is a part of a series of publications being produced by other DIPECHO implementing partners, which include – Malteser International, ActionAid Myanmar and UNDP Myanmar.

Shelter is one of the key assets which is damaged or destroyed in the wake of a disaster. One reason being, that the traditional practices and methods used by communities for construction of their houses are poor and the structures are therefore unable to withstand increasing frequency and intensity of natural hazards. Rural communities do not have access to the necessary know-how and skills to make their shelter stronger. Stronger shelters reduce damages and the cost of any reparations and strong shelters will protect valuable assets within the household.

This document outlines initiatives on how mainstreaming disaster risk reduction into the shelter sector, both at a programmatic and policy level, can be approached. Case studies from the agencies describe approaches used for implementing shelter reconstruction programs involving affected communities, while at the same time building community capacities in integrating DRR perspectives into their construction practices. Using the Shelter Working Group as a platform, agencies have advocated for “building back better” with key stakeholders, both the government and donors as well as institutionalizing DRR features into shelter reconstruction across various disaster recovery programs.

It is hoped that the Good Practices suggested in this publication can be replicated by interested practitioners, wherever possible. This document aims also at ensuring that the case studies generate interest among humanitarian actors and allow for a more integrated approach to community-based disaster risk reduction.

¹The European Commission Humanitarian Aid Department's Disaster Preparedness Programme (DIPECHO)

ဤအလေ့အကျင့်ကောင်းများ စုစည်းတင်ပြမှုစာစောင်သည် ဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍအသီးသီးတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းများအားလေ့လာခြင်းအတွက် ကနဦးခြေလှမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ဥရောပကော်မရှင် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှု အကူအညီဆိုင်ရာအဖွဲ့ရုံး၊ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးအစီအစဉ် (အရှေ့တောင် အာရှဒေသအတွက် DIPECHO ၏ သတ္တမမြောက်လုပ်ငန်းစီမံကိန်း) ၏ ပံ့ပိုးမှုဖြင့် ဆောင်ရွက်ပါသည်။ ဤစာစောင်သည် DIPECHO စီမံကိန်း အကောင်အထည်ဖော်မှု မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သော Malteser International ၊ ActionAid (မြန်မာ) နှင့် UNDP (မြန်မာ) တို့မှ ပြုစုထုတ်ဝေသော ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်ကောင်းများ စုစည်းတင်ပြမှုများအနက်တစ်ခုအပါအဝင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်ပြီးချိန်တွင် အိမ်ထောင်စုများ၏ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရသောပိုင်ဆိုင်မှုများအနက် အဓိကကျသောအရာမှာ ‘နေအိမ်’ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်စေသော အကြောင်းအရင်းတစ်ရပ်မှာ ရပ်ရွာပြည်သူများမှ ၎င်းတို့၏ နေအိမ်များဆောက်လုပ်ရာတွင် မိရိုးဖလာနည်းလမ်းများကိုသာ အသုံးပြုကြရာ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်မှုအကြိမ် ပိုမိုများလာပြီး ပိုမိုပြင်းထန်လာမှုကို အဆိုပါ နေအိမ်များက ခံနိုင်ရည်မရှိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးလက်လူထုသည် နေအိမ်များပိုမိုကြံ့ခိုင်စေရန်အတွက် လုပ်ဆောင်နိုင်သည့်နည်းလမ်းနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများကို မရယူနိုင်ကြပါ။ ဘေးဒဏ်ခံနိုင်သောနေအိမ်သည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ကုန်ကျမည့်စရိတ်ကိုလျှော့ချနိုင်ရုံမျှမက နေအိမ်အတွင်းရှိ အဖိုးတန်ပိုင်ဆိုင်ပစ္စည်းများကိုလည်း ကာကွယ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာစောင်တွင် အိုးအိမ်ကဏ္ဍတွင်ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် မူဝါဒပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ

ဆောင်ရွက်မှုများကို တင်ပြထားပါသည်။ ဘေးသင့်ရပ်ရွာပြည်သူများ ပါဝင်လျက် နေအိမ်ဆောက်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများကို အဖွဲ့အစည်းများမှ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ဆောက်လုပ်မှုနည်းလမ်းများတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းရေးအတွက် ရပ်ရွာပြည်သူများ၏ စွမ်းဆောင်ရည်တည်ဆောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ “အိုးအိမ် လုပ်ငန်းအဖွဲ့” အားဖြင့်အဖွဲ့အစည်းများသည် အစိုးရနှင့် အလှူရှင်များအပါအဝင် အဓိကဆက်နွှယ်ပတ်သက်သူများအား “မူလအခြေအနေထက်သာလွန် ကောင်းမွန် အောင်ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး” ၏ အရေးပါပုံကိုလည်းကောင်း၊ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးတွင် နေအိမ်တည်ဆောက်ရာ၌ ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးအစီအမံများ ပါဝင်စေရေးအတွက် စနစ်မူဘောင်များ ချမှတ်ဆောင်ရွက် နိုင်ရေးအတွက်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤစာစောင်တွင်ဖော်ပြထားသော အလေ့အကျင့်ကောင်းများကို လုပ်ငန်း လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်သူများမှ ဖြစ်နိုင်သမျှ ဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့် ပါသည်။ ဤစာစောင်ပါ အလေ့အကျင့်ကောင်းများသည် လူသားချင်းစာနာ ထောက်ထားမှု အကူအညီပေးရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေသူများ၏ စိတ်ဝင်စားမှု ကို ရရှိစေပြီး ရပ်ရွာအခြေပြု ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပိုမို ပေါင်းစပ်ပါဝင်လာစေရေးအတွက် အထောက်အကူပြုလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့် ပါသည်။

CONTENTS

Disaster Risk Reduction through Sustainable and Child-Friendly School Construction	
Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC)	9
ရှေ့ပြည်တည်တံ့မည်ကလေးပျော်ကျောင်း တည်ဆောက်မှုမှတစ်ဆင့် ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးဆောင်ရွက်ခြင်း	
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ ဆွစ်ဇာအဖွဲ့အစည်း (SDC)	၁၇
Advocating For Resilient Shelters	
Shelter Working Group	27
ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံများအတွက် စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှု	
ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအဖွဲ့	၃၇
Community-led Shelter Reconstruction	
UNDP Myanmar	47
ရပ်ရွာပြည်သူမှဦးဆောင်သောနေအိမ်ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ခြင်း	
ယူအင်န်ဒီပီ (မြန်မာ)	၅၅
Building Capacities of Local Carpenters on Safer Shelter Construction	
UN-HABITAT	67
ပိုမိုဘေးကင်းလုံခြုံသောနေအိမ်များ ဆောက်လုပ်နိုင်ရေးအတွက် ဒေသခံလက်သမားများအား စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ပေးခြင်း	
ယူအင်န်ဒီပီဟက်ဘီတက်	၇၅

DISASTER RISK REDUCTION THROUGH SUSTAINABLE AND CHILD-FRIENDLY SCHOOL CONSTRUCTION

**SWISS AGENCY FOR DEVELOPMENT
AND COOPERATION (SDC)**

INTRODUCTION

The Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) is active in Myanmar since 1999 and supports various initiatives across the country through their partners, having a program office at Yangon. On 2nd and 3rd May 2008, large parts of the Ayeyarwaddy were destroyed and damaged due to cyclone Nargis. It was reported that in the Delta region, 95% of the houses were affected by a storm surge up to 3.6 meters. The Post Nargis Joint Assessment (PONJA) reported that 50% - 60% of public schools including monastic schools were either damaged or destroyed. After the emergency and early recovery phase, a needs

assessment was carried out by SDC. The huge loss of life coupled with the destruction of over 1200 schools illustrated the need for better disaster preparedness and improved basic education facilities to withstand disasters. Subsequently, a project was launched whereby multi-purpose buildings were created by providing child-friendly schools that double-up as cyclone shelters. They are used for schools and community meeting places and when a cyclone strikes, they provide a safe haven for the entire village population. This intervention reaches far beyond school and shelter construction.

THE INITIATIVE

SDC developed a draft architectural design of the school which incorporated disaster risk reduction features in the structural framework. This draft was later presented to the village community to get their suggestions on the site selection and construction. This consultative process would also help to elicit their participation,

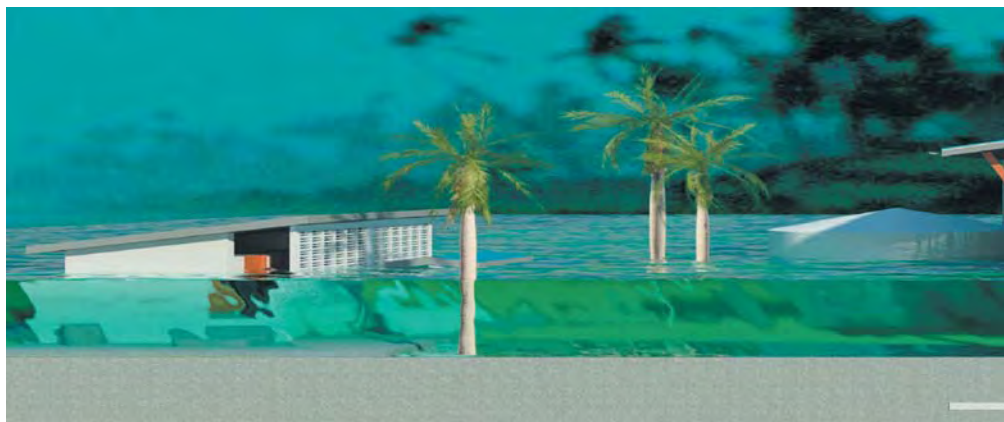
build awareness among the community on the features of the school and create ownership among the community. Once suggestions from the community were incorporated into the design such as positioning of facilities within the school premises, it was presented to the Ministry of Education for approval. Following the approval, SDC contracted local

construction companies for building the schools.

The school building has been able to incorporate climate responsive construction which requires low levels of maintenance. To ensure that the building was flood resilient, the floor level was constructed at 11 feet above the ground based on the local knowledge of flood levels from the community. The schools are also constructed to withstand earthquake to a maximum magnitude of 6 on the Richter scale as the Ayeyarwaddy is located in the Zone II¹. In terms of climate responsive construction, artificial cooling and lighting was avoided through the design of the window shutters and shadings which was

not built using glass. The school roof was designed such that rainwater collection is also done. The rain water flows into a pond/ rainwater collection tank for the school and community.

The lower floor of the school was designed in such a manner that it could be used for additional classrooms or community gatherings or related events. The top floor is used as classrooms and can double up as a shelter. A three-square foot per person space was considered during planning of the layout of the school. Each school cum shelter can accommodate 700 to 1000 persons during a hazard event. Separate toilets for girls and boys with rainwater collection features

¹ Demarcated in the seismic zone map of Myanmar (2005) prepared by a team led by Dr Maung Thein; also mentioned in the Hazard Profile of Myanmar (2009)

were constructed to optimize the use of local natural resources. To ensure better and safe access to these schools, SDC also supported the construction of bridges and access roads to these schools. It also encouraged participation of communities in the selection and construction of the bridges, jetties and roads. It is expected that these new schools have a lifespan of a minimum of 30 years considering the weather conditions and maintenance practices.

SDC provided various capacity building programs for school administration, teachers and school children on disaster preparedness to enhance their participation. SDC also developed

a booklet on "guidelines for school maintenance" which will stay in the community as a useful resource long after the project has ended. Workshops were conducted by SDC project staff to orient the school administration officials and teachers on maintenance using these guidelines. They have also tried to build capacities of children by organizing disaster preparedness information sessions for them. IEC materials on disaster preparedness are displayed in the classroom to inculcate a culture of preparedness. Children were also involved in planting of mangroves and other wind-breaking trees thus also teaching them the importance and benefits of the natural environment.

places for approximately 14,600 persons. Apart from these, there are 10 more schools under construction in Pyapon and Mawlamyinegune townships, and 10 more schools will be reconstructed in 2012. Other aspects of community life are

SDC constructed 15 school- cum- storm shelters in the Townships of Pyapon and Bogale. These 15 schools provide improved and a user-friendly environment for about 2300 students and shelter

also impacted in a positive way through the construction of shelters _the infrastructure assets have improved their livelihoods by involving community members in the construction process.

GOOD PRACTICES

- The project also developed and published "maintenance guidelines" for these schools. The members of the School Administration including the head of the school and teachers were oriented on these guidelines. This strategy has contributed to building the sustainability and ownership of the schools.
- The Ministry of Education was consulted in the design

process and was approved by them after a series of reviews. This strategy brought in the participation of the Government into the process. Communities' suggestions were also taken into consideration during the construction process thus creating a sense of ownership among all stakeholders.

CHALLENGES

- The architectural design was new to the local construction company so it took some time for them to translate the design into actual construction.
- The cost of construction was comparatively high but this

high cost was due to other outputs such as rain water collection tank, fencing, plantations, approach roads and bridges. This added value to the school even though it added to the cost.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- The project can be replicated since it has been able to work with key national stakeholders such as the Ministry of Education for approval of the design; local construction companies and locally available and produced materials.
- The multi-hazard perspectives the school design makes it possible to replicate it in various hazard prone areas across the country.

ရှေ့ည်တည်တံ့မည် ကလေးပျော်ကျောင်း
တည်ဆောက်မှုမှတစ်ဆင့်
ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေး ဆောင်ရွက်ခြင်း

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ
သွင်းအဖွဲ့အစည်း (SDC)

နိဒါန်း

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာဆွစ်ဇာလန်အဖွဲ့အစည်း (SDC)သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၉၉ခုနှစ်ကတည်းကပင် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများမှတစ်ဆင့် စီမံကိန်းလုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးကို ပံ့ပိုးပေးနေပါသည်။ စီမံကိန်းရုံးချုပ်ကိုမူ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နှင့် ၃ရက်နေ့တို့တွင်နာဂစ်မုန်တိုင်းဝင်ရောက်တိုက်ခတ်မှုကြောင့်ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိနေရာအများစု၌ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ (၃.၆)မီတာခန့်မြင့်တက်ခဲ့သည့် မုန်တိုင်းဒီရေလှိုင်းကြောင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသရှိ အိမ်ခြေ ၉၅% ခန့် ထိခိုက်ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ကျောင်းများအပါအဝင်အစိုးရစာသင်ကျောင်း၅၀-၆၀%ခန့်သည်ပျက်စီးသို့မဟုတ်ပြိုပျက်ခဲ့သည်ဟုနာဂစ်လွန်ကာလပူးပေါင်းဆန်းစစ်မှုအစီရင်ခံစာ (Post-Nargis Joint Assessment, PONJA)တွင်ဖော်ပြထားသည်။ မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်အပြီးအရေးပေါ်အခြေအနေနှင့်အစောပိုင်းကာလများအလွန်တွင်လိုအပ်ချက်ဆန်းစစ်မှုတစ်ရပ်ကို SDC

က ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အသက်အိုးအိမ်အမြောက်အမြား ဆုံးရှုံးမှုနှင့် အတူစာသင်ကျောင်း (၁၂၀၀)ကျော် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့မှုသည် ဘေးအန္တရာယ်များအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ထားသင့်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ဘေးအန္တရာယ်များအား ရင်ဆိုင်နိုင်ရေးအတွက် ပိုမို ကောင်းမွန်သော ပညာရေးဆိုင်ရာ အခြေခံအဆောက်အအုံများလိုအပ်နေကြောင်းဖော်ညွှန်းနေကြသည်။ မုန်တိုင်းဒဏ်ခံအဆောက်အအုံများကဲ့သို့ပင် ဘက်စုံအသုံးပြုနိုင်သည့် ကလေးပျော်ကျောင်းများတည်ဆောက်ရေးစီမံကိန်းကို တစ်ဆက်တည်း စတင်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအဆောက်အအုံများကို စာသင်ကျောင်းနှင့် လူထုအစည်းအဝေးပွဲများအတွက် အသုံးပြုနိုင်ရုံမက မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်သည့်အခါတွင်လည်း ရွာရှိ လူဦးရေအားလုံးအတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသည့် ခိုလှုံရန်နေရာတစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသေးသည်။ ဤသို့ အဆောက်အအုံ၏ အသုံးဝင်မှုမှာသာမန် စာသင်ကျောင်းထက်သော်လည်းကောင်း၊ ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံသက်သက်ထက်လည်းကောင်း ပိုမိုပါသည်။

ကနဦးပီပီကိန်းလုပ်ငန်း

တည်ဆောက်မှုအဆင့်တွင် ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေးအစီအမံများကို ထည့်သွင်းဆောင်လုပ်မည့် စာသင်ကျောင်းပုံစံဗိသုကာပုံကြမ်းကို SDCကရေးဆွဲပေးခဲ့သည်။ ထိုပုံကြမ်းကို ရပ်ရွာလူထုအားချပြပေးပြီး ဆောက်လုပ်မည့်နေရာရွေးချယ်ခြင်းနှင့် လက်တွေ့တည်ဆောက်ခြင်းတို့အတွက် အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မှုများကြောင့် ရပ်ရွာလူထုထံမှ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း ရရှိလာသည့်အပြင် စာသင်ကျောင်းတွင် ထည့်သွင်းထားသည့် အစီအမံများကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် အသိပညာများ တိုးပွားလာရမှုမက ပိုင်ရှင်စိတ်ဓာတ်ကိုပါ မြှင့်တင်လာစေသည်။ စာသင်ကျောင်း ပရိုဂရမ်အတွင်းအဆောက်အအုံများတည်ရှိပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ရပ်ရွာလူထုမှ တင်ပြလာသည့်အကြံပြုချက်များကို လုပ်ငန်း အစီအစဉ်အတွင်း ထည့်သွင်းပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြပြီး ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံခဲ့သည်။ ခွင့်ပြုချက်ရရှိလာသည့်အခါ ဒေသအတွင်းမှ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်

များထံ လုပ်ငန်းအပ်နှံပြီး စတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

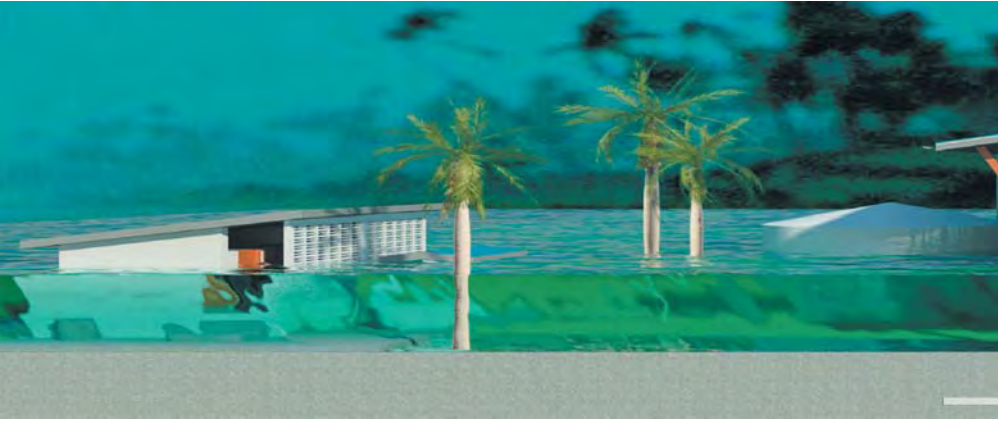
စာသင်ကျောင်းကို လက်တွေ့ဆောက်လုပ်ရာတွင်လည်း ရာသီဥတုဒဏ်ကိုခံနိုင်မည့် နည်းပညာများအသုံးပြုထားသဖြင့် အကြီးစား ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုများ မလိုအပ်တော့ပါ။ ရေကြီးခြင်းဒဏ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန် ရပ်ရွာအတွင်း ရေအမြင့်ဆုံး ရောက်ရှိခဲ့မှုအပေါ်မူတည်၍ မြေပြင်မှ (၁၁)ပေအမြင့်တွင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးသည် ငလျင်ဇုန်(၂) အတွင်းတွင် ကျရောက်နေသည့်အလျောက် ယခုဆောက်လုပ်သည့်စာသင်ကျောင်းကိုလည်း ငလျင်အင်အား ရစ်တာစကေး (၆) အထိခံနိုင်ရည်ရှိစေရန် စီမံထားပါသည်။ ရာသီဥတုနှင့်လိုက်လျောညီထွေရှိစေမည့် ဆောက်လုပ်မှုမျိုးဖြစ်ပြီး၊ မှန်ချပ်များအသုံးပြုထားခြင်းမရှိသော ပြုတင်းဆံ၊ ပြုတင်းကာများကို သဘာဝလေနှင့်အလင်းရောင်ရရှိနိုင်မည့်ဒီဇိုင်းပုံစံဖြင့် ထည့်သွင်းတပ်ဆင်ထားပါသည်။ စာသင်ကျောင်းအမိုးကိုလည်း မိုးရေခဲယူနိုင်ရန် အထူးပြုဆောက်လုပ်ထား

ပါသည်။ ထိုအမိုးမှတစ်ဆင့် မိုးရေများ သည် ရေကန် သို့မဟုတ် မိုးရေလှောင် ကန်အတွင်းသို့စီးဆင်းသွားပြီး စာသင် ကျောင်းနှင့်ရပ်ရွာလူထုမှအသုံးပြုနိုင် မည်ဖြစ်သည်။

စာသင်ကျောင်းအောက်ထပ် ကိုလည်း အပိုစာသင်ခန်း သို့မဟုတ် ရပ်ရွာအစည်းအဝေး သို့မဟုတ် အလားတူ အခမ်းအနားများ အတွက် အသုံးပြုနိုင်စေရန် စီစဉ်ပေးထားသည်။ အပေါ်ထပ်ကိုမူ စာသင်ခန်းများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သဘာဝဘေးဒဏ်ခံ ခိုလှုံရန် နေရာအဖြစ်လည်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ စာသင်ခန်းပုံစံ ပုံကြမ်းထုတ်သည့် အချိန်ကတည်း ကပင်လူတစ်ဦးလျှင်(၃)စတုရန်းပေ နှုန်းအကျယ်အဝန်း ရရှိစေရန် ဖန်တီး ပေးထားသည်။ ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခု ကျရောက်လာသည့်အခါတွင် ယခု ဆောက်လုပ်ထားသည့်စာသင်ကျောင်း/ ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံသည်လူဦးရေ (၇၀၀) မှ (၁၀၀၀) အထိ ခိုလှုံနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဒေသထွက်ပစ္စည်းများ တတ်နိုင်သမျှသုံးစွဲဆောက်လုပ်ထား သောယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေး သီးသန့်အိမ်သာများ ပါဝင်ပါသည်။

အမိုးများကိုလည်း မိုးရေခံယူနိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ပေးထားသည်။ စာသင် ကျောင်းများသို့အလွယ်တကူလာရောက် နိုင်စေရန် လမ်းများနှင့် တံတားများ ဆောက်လုပ်ခြင်းကိုလည်း SDC က ပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။ တံတား၊ ဆိပ်ခံတံတား နှင့် လမ်းများဆောက်လုပ်ရန် ရွေးချယ် ရာတွင်လည်း ရပ်ရွာလူထုမှ ပူးပေါင်း ပါဝင်နိုင်စေရန် အားပေးခဲ့သည်။ ရာသီဥတုအခြေအနေနှင့် ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းမှုလုပ်ငန်းတို့ကို ထည့်သွင်း တွက်ချက်ပါကအဆိုပါစာသင်ကျောင်း များ၏သက်တမ်းသည် အနှစ် (၃၀) ခန့်ရှိလိမ့်မည်ဟုခန့်မှန်းထားကြသည်။

ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးမှူးများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု ပိုမို ခိုင်မာစေရေးအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ဆိုင်ရာကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုနှင့်ပတ်သက် သည့် စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ရေး သင်တန်းအမျိုးမျိုးကိုလည်း SDC က ပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် “ကျောင်း ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုဆိုင်ရာလက်စွဲ စာစောင်” ကိုလည်း ထုတ်ဝေဖြန့်ဖြူး ပေးပြီးဖြစ်ရာစီမံကိန်းပြီးဆုံးသွားသည့် တိုင်ဆက်လက်အသုံးပြုနိုင်မည်ဖြစ်

သဖြင့် ရင်းမြစ်တစ်ခုအနေဖြင့် ရပ်ရွာအတွင်းကာလရှည်ကြာစွာကျန်ရှိနေဦးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုစာစောင်အသုံးပြုပုံများကိုလည်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများမှတစ်ဆင့်ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံများ၊ ဆရာ၊ဆရာမများကိုလည်း SDC စီမံကိန်းဝန်ထမ်းများကကြိုတင်သင်ကြားပြသပေးပြီးဖြစ်သည်။ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကလေးများ၏နားလည်မှုစွမ်းရည်များမြင့်မားလာစေရေးအတွက်သတင်းအချက်အလက်မျှဝေမှုကဏ္ဍများလည်း စီစဉ်ပေးနိုင်ရန်ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု အလေ့အထများ စွဲမြဲသွားစေရေးအတွက်ပညာပေးသင်ထောက်ကူပစ္စည်းများကို စာသင်ခန်းများအတွင်းချိတ်ဆွဲပြသထားပါသည်။

ဒီရေတောများနှင့် အခြားသောလေကာပင်အတန်းများ စိုက်ပျိုးရာတွင် ကလေးငယ်များအား ပါဝင်စေခြင်းဖြင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးကျေးဇူးများနှင့် အသုံးဝင်ပုံတို့ကို ကလေးများအားသင်ကြားပြသပေးရာလည်းရောက်ပါသည်။

SDC သည် စာသင်ကျောင်းဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံ(၁၅) လုံးကိုဖျာပုံနှင့် ဘိုကလေးမြို့နယ်များတွင်ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ အဆိုပါစာသင်ကျောင်း(၁၅)ခုသည်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ (၂၃၀၀)အတွက် အလွယ်တကူအသုံးပြုနိုင်သောခေတ်မီအဆောက်အအုံများအဖြစ်သာမက လူဦးရေ (၁၄၆၀၀) နီးပါးအတွက်ကို ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံများအဖြစ်ပါ အသုံးဝင်နေမည် ဖြစ်သည်။ ထိုမျှသာမက ဖျာပုံ

နှင့် မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်များတွင် လည်းဆောက်လုပ်ဆဲစာသင်ကျောင်း (၁၀)ခုရှိပြီး၊ ၂၀၁၂ တွင် နောက်ထပ် (၁၀)ကျောင်းကိုလည်း ထပ်မံ ဆောက်လုပ်သွားဦးမည်ဖြစ်သည်။ အခြေခံအဆောက်အအုံများ ဒေသအတွင်း

တိုးပွားလာခြင်းနှင့်အတူ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဒေသခံများ ပါဝင်လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင်များပိုမိုရရှိစေပါသည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- စာသင်ကျောင်းဆောက်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းမှသည်အသိအမြင်နားလည်မှုများတိုးပွားစေခြင်း၊ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေပြမြေပုံများ ရေးဆွဲခြင်း၊ ဒီရေတောစိုက်ပျိုးခြင်းအစရှိသည့်ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုလုပ်ငန်းအမြောက်အမြားပါဝင်နေသည်။ တည်ဆောက်မှုဆိုင်ရာနှင့် တည်ဆောက်မှုမပါဝင်သော

ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းများကို ဤစီမံကိန်းတွင်ဟန်ချက်ညီညီထည့်သွင်းထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

- အသစ် ဆောက်လုပ်ထားသည့် စာသင်ကျောင်းများအတွက် ဒီဇိုင်းပုံစံထုတ်ရာတွင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးအတွက်ထည့်သွင်းစဉ်းစားပေးထားသည်။ ထိုစာသင်ကျောင်း

များသည်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း
နှင့် လေပြင်းဒဏ်များ ခံနိုင်ရုံ
မျှမကပြင်းအားအဆင့် ရစ်တာ
စကေး ၆ အထိရှိသော ငလျင်
ဒဏ်ကိုပါ ခံနိုင်မည်ဖြစ်သည်။
ထို့အပြင်မြစ်ရေတက်နိုင်သော
အမြင့်အထက်တွင်တည်ဆောက်
ထားသဖြင့် ရေကြီးသည့်အခါ
တွင်လည်း ဘေးကင်းလုံခြုံ
သည့် ခိုလှုံရာတစ်ခုအဖြစ်
လည်း အသုံးပြုနိုင်ပေမည်။

- ဆောက်လုပ်ထားသော စာ
သင်ကျောင်းအသစ်များအတွက်
“ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုလမ်းညွှန်”
စာစောင်များကို ထုတ်ဝေ ပေး
ထားသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာ၊
ဆရာမကြီးများ၊ဆရာ၊ ဆရာမ
များအပါအဝင်ကျောင်းအုပ်ချုပ်
မှုကော်မတီဝင်များကိုလည်း
ထိုစာစောင်များနှင့် ပတ်သက်၍
ရှင်းလင်းပြောကြားထားပြီး
ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့်

ရေရှည်တည်တံ့မှုကို ခိုင်မာစေရုံမျှမကပိုင်ရှင်စိတ်ဓာတ်ကိုပါ မြဲမြံစေသည်။

- စာသင်ကျောင်းများအတွက် ပုံစံထုတ်လုပ်မှုအဆင့်တွင်ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကာပြင်ဆင်မှု အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်ပြီးမှ အတည်ပြုချက်ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများတွင်အဖိုးရဌာနဆိုင်ရာ

များကိုပါ ပါဝင်လာစေသည်။ ဆောက်လုပ်မှု လုပ်ငန်းစဉ်တစ်လျှောက်တွင် ရပ်ရွာလူထု၏ အကြံပြုတင်ပြချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားပေးထားသဖြင့်ဆက်နွှယ်ပတ်သက်သူများအကြား ဤအဆောက်အအုံများနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုင်ရှင်စိတ်ဓာတ်ကို ပိုမိုရင့်သန်လာစေသည်။

အသက်အသွေးများ

- ဆောက်လုပ်ထားသည့် စာသင်ကျောင်းများ၏ဗိသုကာလက်ရာပုံစံများမှာ ဒေသခံဆောက်လုပ်ရေးသမားများအတွက် အသစ်အဆန်းဖြစ်နေ၍အမှန်တကယ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် အချိန်ယူခဲ့ရသည်။
- ဆောက်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်အနေဖြင့် မြင့်မားသည်မှန်သော်လည်းထိုသို့မြင့်မားခဲ့ခြင်းမှာ မိုးရေလျှောင့်ကန်များ၊ ခြံစည်း

ရိုး၊အပင်များစိုက်ပျိုးခြင်း၊ ချဉ်းကပ်လမ်းနှင့် တံတားများဆောက်လုပ်ခြင်း စသည့်ကုန်ကျစရိတ်များပါဝင်နေခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကုန်ကျစရိတ်များမြင့်မားသည့်အလျောက်အဆိုပါအဆောက်အအုံများ၏ အသုံးဝင်မှုတန်ဖိုးသည်လည်းမြင့်မားလာခဲ့ပေသည်။

ရရှိလာသည့် အကျိုးကျေးဇူးများ ရှေ့တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရေး

- ယခုစီမံကိန်းသည် ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ ဒီဇိုင်းပုံစံ အတည်ပြုချက် ရယူခြင်း ကဲ့သို့သော နိုင်ငံတော်အဆင့် နှင့် ဆက်စပ်ဆောင်ရွက် ခဲ့သည့်အပြင်အဆောက်အအုံ များဆောက်လုပ်ရာတွင်နယ်ခံ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ များနှင့်ဒေသထွက်ကုန်ပစ္စည်း များကိုအသုံးပြုထားသဖြင့် အဆိုပါ အလေ့အထကောင်း များကိုဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင် ပါသည်။
- စာသင်ကျောင်းအဆောက် အအုံပုံစံကို ရေးဆွဲရာတွင် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးကိုထည့်သွင်း စဉ်းစားထားသဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်နိုင်သည့် မည်သည့် ဒေသတွင်မဆိုဆင့်ပွားအသုံး ပြုနိုင်ပါသည်။

ADVOCATING FOR RESILIENT SHELTERS

SHELTER WORKING GROUP

INTRODUCTION

On May 2nd and 3rd 2008, cyclone Nargis destroyed and damaged 750,000 houses in the Ayeyarwaddy delta region of Myanmar. The Cluster approach was activated to strengthen humanitarian response by the UN Humanitarian Coordinator in consultation of the Humanitarian Country Team. The International Federation of the Red Cross (IFRC) led the Emergency Shelter Cluster until 31st July 2008 when the United Nations Human Settlements Programme (UN-HABITAT), with support from DFID, took over the lead role until formal closure of the

cluster, on 30th June 2009. At this time, UN Resident Coordinator, the TCG chair and agencies requested UN-HABITAT to continue leading as the shelter recovery, and

reconstruction as it was far from over in mid 2009. This led to the transition of the Shelter Cluster into the Shelter Working Group. UN-HABITAT agreed to continue the coordination mechanism on a voluntary basis (no resources provided) for ensuring equitable attention to the shelter needs and minimum technical standards,

agreeing guiding principles, coherent implementation modalities, complimenting and coordination with government interventions.

ADVOCATING WITH THE DONOR COMMUNITY

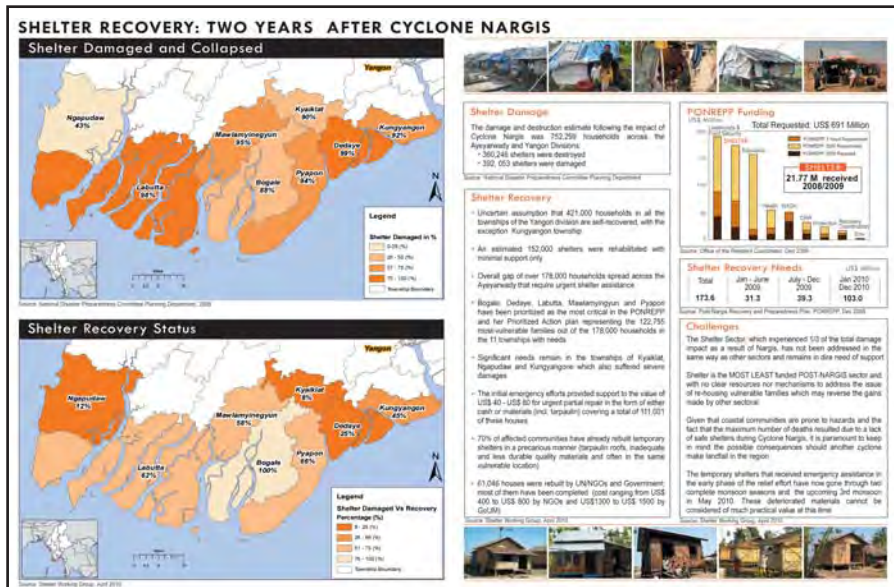
During the initial period of the emergency response, most donors indicated that durable shelter

would **not** be a priority and that their focus would be in livelihoods and other sectors. This donor

approach missed the crucial issue that emergency response was fragile and needed to be quickly backed up with stronger and more durable shelters in order not to have a second wave of emergency when the monsoon rains arrived¹. The proposed durable shelters incorporated the disaster risk reduction features developed by the Cluster.

Though most other sectors received minimum commitments against the appeals and assurances of consistent funding support being made available in line with the implementation

timeframe of the PONREPP², the Shelter Sector, which experienced one-third of the total damage impact as a result of Nargis, was not addressed in the same way. Of the 173.6 million USD required for Shelter Recovery from Cyclone Nargis, a grand total of 21.77 million USD was received in the years that followed. This means, even now, 149,678 households spread across the Ayeyarwaddy (of which 97,000 are considered the most vulnerable families) require urgent shelter assistance and are considered as neglected needs.

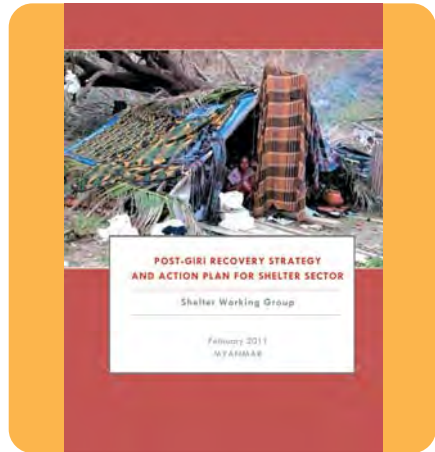

¹ Final Shelter Workshop Notes and Lessons Learnt – Shelter Coordination for Cyclone Nargis (UN-HABITAT, 2009)

² Post-Nargis Recovery and Preparedness Plan, PONREPP, Dec 2008

Given this scenario and needs, the member agencies of the Shelter Cluster took on the efforts to advocate to the donors on the need for urgent and additional funding support to the Shelter Sector. The objective of the advocacy was to highlight to donors that durable shelter construction and coordination required funding for approximately two years after the disaster. This ensured that the good practices of mainstreaming DRR into the construction were followed and the gains made in the sector were not lost in the event of future disasters and consequently, value for money was achieved. Donors were encouraged to think ahead and provide funds for sustainable shelter support.

The Shelter Cluster and subsequently the Shelter Working Group (SWG) has played an integral role in informing the government and donors on the importance of and the need for incorporating disaster risk reduction features into shelter construction. Through members of the SWG, they have been to undertake shelter damage and

needs assessments across the various disasters which affected Myanmar since Cyclone Nargis in 2008, such as Cyclone Giri in 2010 and the Shan Earthquake in 2011. These assessments have informed the government and donors on the critical shelter needs of the affected communities and provision for durable and strong shelter. Shelter sector recovery plans have also been developed through a consultative process involving all members, which indicated and advocated the needs for shelter. Shelter Cluster/Working Group also provided technical support and input to the Post Nargis Joint Assessment, the Post-Nargis Recovery and Preparedness Plan and subsequent Periodic Reviews of the Plan.

ADVOCATING WITH MEMBER AGENCIES

In the aftermath of a disaster, numerous humanitarian agencies initiated shelter reconstruction programs. Shelter designs are developed by these agencies taking into account the cost of a shelter unit, availability of materials, geographical and cultural context of the people affected. As a result, there was a diverse range of shelter structures constructed by the intervening agencies. Respecting the diversity of interventions, the Shelter Cluster advocated among their members in developing and complying with a 'minimum technical standards' which would see disaster risk reduction features incorporated into new shelters and to observe standards such as

SPHERE. A Technical Working Group was formed within the Cluster comprising of agencies from UN, international and national NGOs, government technical agencies such as Myanmar Engineering Society, and established clear standards for a shelter of approximate 160 to 200sq ft. Most agencies proved to be diligent in following technical standards, though budget restraints caused some to lower standards. Where evidence emerged of agencies building poorer quality shelters, this was addressed with the agencies concerned, but once again the role of the Shelter Cluster was to strongly encourage members to comply.

BUILDING CAPACITY AND RAISING AWARENESS

Capacity building of stakeholders, which included international and national NGOs, communities and government, on safer construction was also conducted for putting the 'minimum technical standards' into practice. Various IEC materials on disaster risk reduction construction features have been developed and disseminated to agencies working

on shelter as well as in rural communities, with wide distribution coverage, upon request. The DRR construction techniques were also developed into a training module and thousands of village carpenters' capacities were enhanced on these new and improved construction techniques.

GOOD PRACTICES

- The Shelter Cluster/Working Group has been able to involve all members to planning and implementation of various initiatives, be it policy, advocacy or assessments. This has created a strong sense of belonging amongst member agencies to the Cluster/Working Group as well as strong participation and adherence to decisions agreed in consensus.
- Even though various agencies were following different models to shelter reconstruction, they were able to come to a consensus of developing a minimum technical standard which could be applied across all agencies.
- A common statement by the Cluster/Working Group on additional funding required was able to increase the effectiveness of advocacy with donor agencies. Members were able to rise above their organizational mandate and be a part of a common objective to achieve helped in mobilizing more funds from donors. This was evident in the increased funding for shelter reconstruction under Cyclone Giri response in 2010.
- The Shelter Working Group is a good reference point and repository of shelter knowledge as it has been one of the few initiatives to promote and fully mainstream DRR

perspectives into various shelter reconstruction programs across the country through its member agencies by providing technical support to agencies implementing shelter

reconstruction programs in those disasters. They also have been able to increase the knowledge on disaster preparedness through the dissemination of numerous IEC materials.

CHALLENGES

- In the initial period, there was strong opposition from some donors who felt the Cluster was advocating for standards that were 'too high'. However, the cluster stuck to principles on these issues and strongly argued that it is not conceivable that an USD 800 – USD 1,000 shelter can be 'above standard' and also that these durable shelters can withstand future storms/ cyclones avoiding periodic donor interventions.
- It is not possible to impose the 'minimum technical standards' among its members as the role of the Shelter Cluster/Working Group is advisory and cannot be regulatory. Only the government and donors can impose and or regulate standards and through them the Shelter Cluster/Working Group can advocate these 'minimum technical standards'.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- Shelter Cluster/Working Group could be chaired by the government and supported by co-chairs made up of a UN Agency and a NGO (continuity ensured between UN and NGO). This also would contribute to future effectiveness of the Cluster/Working Group's advocacy strategy.
- Compliance with 'minimum technical standards', agreed

by the Working Group, is essential for mainstreaming DRR into the shelter sector in a comprehensive and sustainable manner. Donors have influence over their implementing partners. The Shelter Coordinator should brief donors to ensure that donors insist on compliance.

ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံများအတွက် စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှု

ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအဖွဲ့

နိဒါန်း

ဆိုင်ကလုန်းနာဂစ်သည် မြန်မာ နိုင်ငံ၊ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၏ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသသို့ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၂) ရက်နှင့် (၃)ရက်တို့တွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခတ်ခဲ့ပြီး အိမ်ခြေ (၇) သိန်းခွဲခန့် ကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့သည်။ လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာအကူအညီ များပံ့ပိုးနိုင်ရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂ

မှ လူသားချင်းစာနာ ထောက်ထားမှု ဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးသည် လူသားချင်းစာနာ ထောက်ထားမှု ဆိုင်ရာ နိုင်ငံအဆင့်အဖွဲ့နှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်း၍ အစုအဖွဲ့လိုက်ဆောင်ရွက်မှု နည်းလမ်း (Cluster Approach) ကို စတင်

ခဲ့ပါသည်။ အရေးပေါ်အခြေအနေ ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့ (Emergency Shelter Cluster) ကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ချုပ် (IFRC) က ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ဇူလိုင်လ(၃၁)ရက်အထိ ဦးဆောင် ခဲ့ပြီး အဆိုပါလုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့ ဖျက်သိမ်း

သွားသည့်အခါ ကုလသမဂ္ဂမြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအစီအစဉ် (UN-HABITAT) သည် DFID ၏ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ဇွန်လ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ဦးဆောင်မှုတာဝန်စတင် ယူခဲ့ပါသည်။ ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံများ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးတို့တွင်

ဆောင်ရွက်ရန်များစွာကျန်ရှိနေသေးသဖြင့် ဦးဆောင်မှုအား ဆက်လက်ရယူထားပါရန်ကုလသမဂ္ဂဌာနေကိုယ်စားလှယ်၊ သုံးပွင့်ဆိုင်ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌနှင့်အခြားအဖွဲ့အစည်းများက UN-HABITAT အား တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ၎င်းသည် ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ

လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့ (Shelter Cluster) မှသည် ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအဖွဲ့ (Shelter Working Group) သို့ ပြောင်းလဲလာခြင်း၏ ပဏာမခြေလှမ်းတစ်ရပ်လည်းဖြစ် သည်။ UN-HABITAT သည် ရင်းမြစ်ပံ့ပိုး မှုများမရရှိသော်လည်းညှိနှိုင်းဆောင် ရွက်မှုအတွက် ဆက်လက် ဆောင်ရွက် ရန် သဘောတူညီခဲ့သည်။ သို့မှသာ ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ

လိုအပ်ချက်များ၊ နည်းပညာဆိုင်ရာ အနိမ့်ဆုံး စံညွှန်းများ၊ လမ်းညွှန်ချက် စည်းမျဉ်းဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များ၊ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ စံသတ်မှတ်ချက် စသည်တို့အပေါ်တွင် အလေးထားအာရုံစိုက်မှုများတိုးပွားလာ စေရေးနှင့် အစိုးရဌာနဆိုင်ရာလုပ်ငန်း များအပေါ်တွင် အကြံပြုနိုင်ရန် နှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်တို့အတွက်ပင် ဖြစ်သည်။

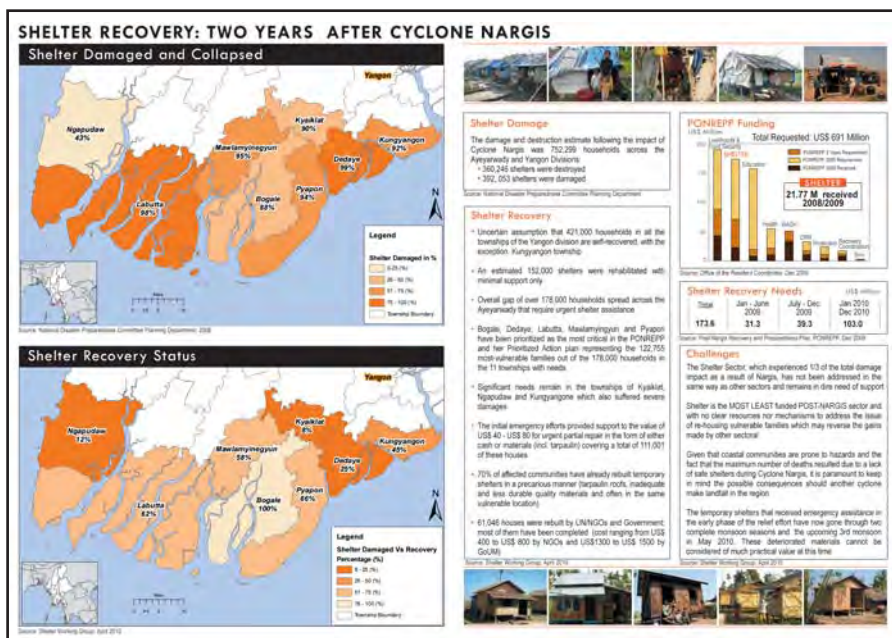
အလှူရှင် အဖွဲ့အစည်းများအား ဝမ်းနားစေရန်

အစောပိုင်းကာလ တုံ့ပြန် ဆောင်ရွက်မှု၏ အစပိုင်းတွင် အလှူရှင် များသည် ရေရှည်ခံသည့် အဆောက် အအုံဆောက်လုပ်ရေးကို ဦးစားပေး လုပ်ငန်းအဖြစ် မမြင်ကြဘဲ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းနှင့် အခြားကဏ္ဍ များသို့သာ အာရုံစိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ချဉ်းကပ်မှုသည် မုတ်သုံမိုးများ ရွာသွန်းသည့်အခါတွင် ဒုတိယအကြိမ် အရေးပေါ်အခြေအနေအဖြစ်ထပ်မံ ကြုံတွေ့ရခြင်း မရှိစေရန် ခိုင်မာ တောင့်တင်းသည့် အဆောက်အအုံများ ဖြင့် ပြန်လည်ဖြည့်တင်းရန် လစ်ဟင်း စေခဲ့ပါသည်။ ဆောက်လုပ်ရန် တင်ပြ

ထားသည့် ရေရှည်ခံအဆောက်အအုံ များတွင် လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့မှ အကြံပြု ထားသည့် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး အစီအမံများ ထည့်သွင်းပေးထားသည်။ အခြားကဏ္ဍ အများစုတွင် ရံပုံငွေ အဆိုပြုတောင်းခံမှုများအနက် အနည်းငယ်ကိုသာ ကတိကဝတ်ပြုခဲ့ သော်လည်း PONREPP ပါ အကောင် အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်မှုများနှင့်အညီ ရံပုံငွေများ ထပ်မံပံ့ပိုးသွားမည်ဟု ကတိပြုချက်များရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုပမာဏစုစုပေါင်း၏ သုံးပုံ တစ်ပုံခန့်ရှိ ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံ ကဏ္ဍတွင်မူ အဆိုပါ အခွင့်အရေးမျိုး

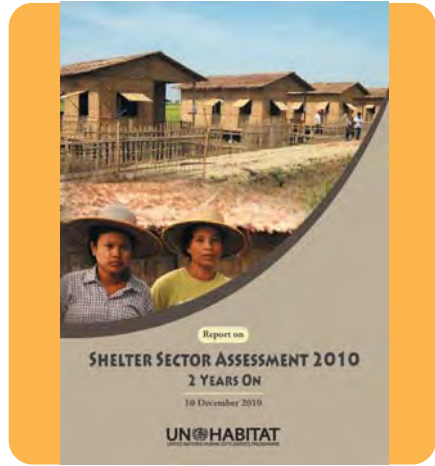
မရရှိခဲ့ပေ။ နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ပြန်လည်
ထူထောင်ရေးအတွက် ဘေးဒဏ်ခံ
အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ရေးကဏ္ဍ
အတွက် စုစုပေါင်းလိုအပ်သည့် ပမာဏ
ဖြစ်သော အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၇၃.၆)
သန်းရှိသည့်အနက် နောက်ပိုင်းနှစ်
များတွင် ရရှိခဲ့သည့် ပံ့ပိုးမှုစုစုပေါင်းမှာ
(၂၁.၇၇)သန်းသာရှိသည်။ဧရာဝတီတိုင်း
ဒေသကြီးတစ်လျှောက်တွင် ယခုအချိန်
ထိပင် အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်မှု
အကူအညီအရေးတကြီးလိုအပ်နေသည့်
အိမ်ခြေစုစုပေါင်းမှာ (၁၄၉၆၇၈) အထိရှိ
နေပြီး ၎င်းတို့အနက် (၉၇၀၀၀)သည်

ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်လွယ်ဆုံးသူများ
ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုလိုအပ်ချက်
များမှာမျက်ကွယ်ပြုခံနေရဆဲဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့်လည်း ဘေးဒဏ်ခံ
အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်မှုဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့မှအဖွဲ့ဝင်များသည်
အဆောက်အအုံကဏ္ဍအတွက် အရေး
တကြီး လိုအပ်နေသော ရံပုံငွေများ
ရရှိနိုင်ရန်အတွက် အလှူရှင်များအား
စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရ
သည်။ စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုများ၏
အဓိကရည်မှန်းချက်မှာ သဘာဝဘေး
အန္တရာယ် ကျရောက်ပြီး နှစ်နှစ်တာ

ကာလအထိ ရံပုံငွေပံ့ပိုးမှု ရရှိစေရေး ဖြစ်သည်။ သို့မှသာဆောက်လုပ်မှုအပိုင်း တွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး သဘော တရားများ ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းနိုင်ပြီး အနာဂတ်တွင်သဘာဝဘေး ကျရောက် လာပါကလည်း ရရှိထားသောတိုးတက် ဖြစ်ထွန်းမှုများမပျက်စီးဘဲ ရေရှည် တည်တံ့မည်ဖြစ်ပြီး ကုန်ကျသော ငွေကြေးရံပုံငွေများကိုလည်း အကျိုး အရှိဆုံးသုံးစွဲနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အလှူရှင် များကိုလည်း ရေရှည်မျှော်တွေးလျက် ရေရှည်တည်တံ့မည့် ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံ ကူညီပံ့ပိုးမှုအတွက် ရံပုံငွေများပိုမိုထောက်ပံ့ပေးရန်စည်းရုံး တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။

ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံ ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံ ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအဖွဲ့သည် အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်မှုများ၌ ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေးအစီအမံများ ထည့်သွင်း ပေါင်းစပ်ပေးရန် အရေးကြီးကြောင်းကို အစိုးရနှင့် အလှူရှင်များအား စည်းရုံး တောင်းဆိုရာတွင် အရေးပါသည့် အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် တိုက်ခတ်ခဲ့သည့် ဆိုင်ကလုန်း

နာဂစ်နောက်ပိုင်းမှစ၍ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဂီရိမုန်တိုင်း၊ ၂၀၁၀ ရှမ်းပြည်နယ်ငလျင် စသည့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျရောက်ခဲ့ သည့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ ကြောင့် အဆောက်အအုံများ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခဲ့မှုနှင့် လိုအပ်ချက်တို့ကို စစ်တမ်း များ ကောက်ယူခြင်းအတွက် အဖွဲ့ဝင် များက ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းစစ်တမ်းများကို နိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် အလှူရှင်များထံသို့ တင်ပြပြီး ဘေးဒဏ် သင့် ရပ်ရွာလူထုအတွက် အဆောက် အအုံနှင့် ပတ်သက်ပြီး အရေးတကြီး လိုအပ်နေမှုများ၊ ရေရှည်ခံအဆောက် အအုံများ ဆောက်လုပ်နိုင်ရေး အတွက် ရံပုံငွေခွဲဝေမှုရရှိစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ ကြသည်။

အဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုတစ်ခုအဖြစ် အဖွဲ့ဝင်အားလုံး ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ဆွေးနွေးထားသည့် ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံ လုပ်ငန်းကဏ္ဍပြန်လည်ထူထောင်မှု လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တစ်ရပ်ကိုလည်း ပြုစုရေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ နာဂစ်အလွန်ပူးတွဲအကဲဖြတ်ဆန်းစစ်ချက်၊ နာဂစ်အလွန်

ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရှိမှုအစီအစဉ်၊ ၎င်းအစီအစဉ်နှင့်ဆက်စပ်နေသည့် ကာလအလိုက် သုံးသပ်ချက်များအတွက် နည်းပညာဆိုင်ရာပံ့ပိုးမှုများကို ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့/လုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်များက ပိုင်းဝန်းပံ့ပိုးခဲ့ကြသည်။

အဖွဲ့ဝင် အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်း၍ စည်းရုံးတောင်းဆိုခြင်း

ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခု ကျရောက်ပြီးသည့်အခါ အဆောက်အအုံပြန်လည်ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို အဖွဲ့အစည်းအမြောက်အမြားက ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လာကြသည်။ အဆောက်အအုံ၏ဒီဇိုင်းပုံစံရေးဆွဲထုတ်လုပ်ရာတွင်ဆောက်လုပ်မည့် အဆောက်အအုံအရေအတွက်၊ ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများရရှိနိုင်မှု၊ ဘေးဒဏ်သင့်ရပ်ရွာလူထု၏ ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့စရိုက်နှင့် တည်နေရာအနေအထား စသည်တို့အပေါ်တွင် မူတည်စဉ်းစားတတ်ကြသည်။ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် အဆိုပါအဖွဲ့အစည်းများမှ ဆောက်လုပ်ကြသည့် အဆောက်အအုံပုံစံများမှာအလွန်ကွဲပြားနေကြသည်။ ထိုသို့ကွဲပြားနေမှုများကို

သတိထားမိလာသည့်အလျောက်ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံများဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအဖွဲ့သည် အဖွဲ့ဝင်များ စုပေါင်းတိုင်ပင်၍ ‘ဆောက်လုပ်မှုဆိုင်ရာအနိမ့်ဆုံးစံညွှန်းသတ်မှတ်ချက်များ’ ရေးသားပြုစုခြင်း၊ လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းတို့ဖြင့် အဆောက်အအုံအသစ်များတွင် သဘာဝဘေးလျော့ပါးရေးအစီအမံများ ထည့်သွင်း ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ SPHERE စံညွှန်းများလိုက်နာခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့အတွင်း နည်းပညာဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအဖွဲ့တစ်ခုကိုလည်း ထပ်မံဖွဲ့စည်းကာ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်တွင်း/ပြည်ပ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများအပြင်မြန်မာနိုင်ငံအင်ဂျင်နီယာအသင်း

ကဲ့သို့ပညာရှင်အဖွဲ့အစည်းများပါဝင်ကြသည်။ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံတစ်ခုအတွက်စံညွှန်းသတ်မှတ်ချက်တစ်ခုအဖြစ် ၁၆၀ x ၂၀၀ စတုရန်းပေကိုလည်းသတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ နည်းပညာဆိုင်ရာစံသတ်မှတ်ချက်များကို အဖွဲ့အစည်းအများစုကလိုက်နာနိုင်ကြသော်လည်းအချို့အဖွဲ့အစည်းများကမူကားဏ္ဍာငွေကန့်သတ်ချက်များကြောင့်စံသတ်မှတ်

ချက်နှင့်အပြည့်အဝမကိုက်ညီနိုင်ကြပေ။ စံညွှန်းမကိုက်ညီသည့်အဆောက်အအုံများဆောက်လုပ်ထားသည်ဟူသောအထောက်အထားရရှိလာပါက ဆောက်လုပ်သောအဖွဲ့အစည်းများနှင့်ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ စံညွှန်းသတ်မှတ်ချက်များကို အဖွဲ့ဝင်အားလုံး လိုက်နာရန်အတွက်လည်းကောင်း လုပ်ငန်းအဖွဲ့၏အခန်းကဏ္ဍက အရေးပါလာပြန်သည်။

စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ခြင်းနှင့် အသိပညာပေးခြင်း

ပြည်တွင်းပြည်ပမှ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ ရပ်ရွာလူထုများ၊ အစိုးရဌာနများအား ပိုမိုဘေးကင်းလုံခြုံမှုနှင့်

ပတ်သက်၍ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်သည့်အနေဖြင့် “နည်းပညာဆိုင်ရာအနိမ့်ဆုံးစံသတ်မှတ်ချက်” များကို

လက်တွေ့ကျင့်သုံးစေခဲ့သည်။ သဘာဝ
ဘေးလျော့ပါးရေးအစီအမံများထည့်သွင်း
ဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့်
ပညာပေး အထောက်အကူပြုစာစောင်
အမြောက် အမြားကိုလည်း ထုတ်လုပ်ခဲ့
ပြီး ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက် အအုံ
ဆောက်လုပ်မှုများ ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိသည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျေးရွာလူထု
များထံသို့ တောင်းဆိုသမျှ ဖြန့်ဖြူး

ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သဘာဝဘေးလျော့ချရေး
အစီအမံများပါဝင်သည့် ဆောက်လုပ်မှု
နည်းပညာများကိုလည်း သင်တန်းစဉ်
အဖြစ် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ပြီး ကျေးရွာများ
အတွင်းမှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော
လက်သမားများ၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို
လည်း နည်းပညာအသစ်များမှတစ်ဆင့်
မြင့်မားခိုင်မာစေခဲ့သည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက် အအုံ
ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့/ လုပ်ငန်း
အဖွဲ့သည် မူဝါဒဆိုင်ရာအတွက်
ဖြစ်စေ၊ စည်းရုံးတောင်းဆိုမှု
အတွက်ဖြစ်စေ၊ အကဲဖြတ်
ဆန်းစစ်မှုအတွက်ဖြစ်စေ စီမံကိန်း
ရေးဆွဲခြင်း၊ လက်တွေ့အကောင်
အထည်ဖော်ခြင်းစသည့် လုပ်ငန်း
စဉ်များအားလုံးတွင် အဖွဲ့ဝင်
အသီးသီးမှပါဝင်နိုင်စေရန်ဖန်တီး
ပေးခဲ့သည်။ အကျိုးဆက် အနေ
ဖြင့် အဖွဲ့ဝင်များအကြား ရင်းနှီး
ခိုင်မာမှုတစ်ခုဖန်တီး ပေးနိုင်ခဲ့ပြီး
လုပ်ငန်းအဖွဲ့အပေါ် တန်ဖိုးထား
လာသကဲ့သို့ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု

- လည်းကောင်းမွန်လာသည့်အပြင်
အများမှသဘောတူဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြ
သည့် အချက် များကိုလည်း
လေးစားလိုက်နာတတ်လာသည်။
- အဆောက် အအုံ ဆောက်လုပ်
မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အဖွဲ့အစည်း
အသီးသီးမှ ပုံစံအမျိုးမျိုး ဆောက်
လုပ်ခဲ့ကြသော်လည်းအဖွဲ့အစည်း
အားလုံးမှ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့်
နည်းပညာဆိုင်ရာ အနိမ့်ဆုံး
စံသတ်မှတ်ချက်အတွက် သဘော
တူညီချက်တစ်ခုရယူနိုင်ခဲ့ကြ
သည်။
- ရံပုံငွေထပ်မံပံ့ပိုးပေးရန် လုပ်ငန်း
အစုအဖွဲ့/ လုပ်ငန်းအဖွဲ့မှ စုစည်း

ထုတ်ပြန်ပေးခြင်းကြောင့်လည်း အလှူရှင် အဖွဲ့အစည်းများအပေါ် စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုများထိရောက် တိုးတက်လာသည်။ အလှူရှင်များ ထံမှ ရန်ပုံငွေ ပိုမိုရရှိနိုင်ရေး အတွက် ကြိုးပမ်းရာတွင် အဖွဲ့ဝင် များသည် မိမိတို့အဖွဲ့အစည်း များ၏ ဦးတည်ရည်မှန်းချက် များကိုကျော်လွန်၍လုပ်ငန်းအဖွဲ့ ကြီး၏ ရည်မှန်းချက်ပြည့်မီရေး အတွက်ဦးစားပေးလာကြသည်။ ၂၀၁၀ခုနှစ်တွင်တိုက်ခတ်ခဲ့သည့် ဆိုင်ကလုန်းဂီရီတွင်ရန်ပုံငွေတိုး တက်ရရှိလာခြင်းက ဤအချက် ကို သက်သေထူနေပေသည်။

- အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်မှုနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဘေးဒဏ်ခံ

အဆောက်အအုံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း အစုအဖွဲ့သည် အားကိုးအားထား ပြုနိုင်သော အဖွဲ့တစ်ခုပင် ဖြစ် သည်။ နိုင်ငံအဝှမ်းရှိအဆောက် အအုံများပြန်လည်တည်ဆောက် မှုလုပ်ငန်းများတွင် ဘေးအန္တရာယ် လျှော့ချရေး သဘောတရားများ ကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းရေး အတွက်နည်းပညာအကူအညီ များကို အဖွဲ့ဝင်များမှ တစ်ဆင့် ပံ့ပိုးပေးနေသည့်အဖွဲ့ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ ပညာပေးစာစောင် များအားဖြင့်လည်းဘေးအန္တရာယ် အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာ အသိပညာများကိုလည်း ဖြန့်ဖြူး ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

အသက်အသွေးများ

- လုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့သည် အလွန် မြင့်သည့် စံသတ်မှတ်ချက်များကို တောင်းဆိုနေကြသည်ဟုအလှူရှင် များက အစောပိုင်းကာလများ တွင် အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့ ကြသည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းအစု အဖွဲ့ကလည်း အမေရိကန်

ဒေါ်လာ ၈၀၀ - ၁၀၀၀ တန် အဆောက်အအုံသည် အဆင့် အတန်းမြင့်လွန်းသည် မဆိုနိုင် ကြောင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ တောင်းဆိုခဲ့ ကြသည်။ ထို့အပြင် ရေရှည်ခံ သည့် အဆောက်အအုံဖြစ်ခြင်း ကြောင့် နောင်ကြိုတွေ့ရမည့်

ဘေးအန္တရာယ်များကိုလည်း ကြိုကြိုခံနိုင်မည်ဖြစ်ရာ အလှူရှင်များမှ ထပ်ခါထပ်ခါ ပံ့ပိုးရန် မလိုတော့ပေ။

- အဖွဲ့ဝင် အဖွဲ့အစည်းများအားလုံး အတွက် နည်းပညာဆိုင်ရာ အနိမ့်ဆုံး စံသတ်မှတ်ချက်များကိုစည်းမျဉ်းတစ်ခုအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရေးမှာလည်း လုပ်ငန်းအစု

အဖွဲ့ ကိုယ်တိုင်ကပင် အကြံပေးအဖွဲ့တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သဖြင့် မလွယ်ကူလှပေ။ လုပ်ငန်းအဖွဲ့အနေဖြင့် စံညွှန်းသတ်မှတ်ချက်များကို စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုသာ ပြုလုပ်နိုင်ပြီး အစိုးရကိုယ်တိုင်နှင့် အလှူရှင်များကသာလျှင် စည်းမျဉ်းများအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းကြီးကြပ်နိုင်ပေမည်။

ရရှိလာသည့်အကျိုးကျေးဇူးများ ရှေ့ညီ တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရေး

- ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအစုအဖွဲ့/ လုပ်ငန်းအဖွဲ့ကို အစိုးရကိုယ်တိုင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပြီး၊ တွဲဖက်ဥက္ကဋ္ဌများအဖြစ်ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းများလူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများက ဝိုင်းဝန်း ပံ့ပိုး ပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်းလုပ်ငန်းအဖွဲ့၏ စည်းရုံးတောင်းဆိုမှုဆိုင်ရာ အနာဂတ် နည်းဗျူဟာများကို ပိုမို ထိရောက်စေမည်ဖြစ်သည်။
- လုပ်ငန်းအဖွဲ့မှ သဘောတူလက်ခံထားကြသည့်နည်းပညာဆိုင်ရာအနိမ့်ဆုံးစံသတ်မှတ်

ချက်များ' ကို လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းသည်ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံကဏ္ဍတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးကို ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းခြင်းအတွက် အလွန်ပင်အရေးကြီးပေသည်။ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သူအဖွဲ့အစည်းများအပေါ်တွင်အလှူရှင်များကလွှမ်းမိုးနိုင်ကြပေရာစံညွှန်းများအား အတိအကျလိုက်နာမှုကိုအလှူရှင်များကိုယ်တိုင်ကပင်တောင်းဆိုတတ်လာစေရန် ဘေးဒဏ်ခံအဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းရေးမှူးမှ တိုက်တွန်းသွားသင့်သည်။

COMMUNITY LED SHELTER RECONSTRUCTION

UNDP MYANMAR

INTRODUCTION

Cyclone Giri, made landfall on the western coast of Myanmar's Rakhine State on 22 October 2010. The townships of Kyaukphyu, Myebon, Minbya and Pauktaw were the most severely affected by the storm, which caused loss of lives, rendered people homeless, and caused severe damage to houses and infrastructure including roads and bridges. At least 20,380 houses were completely destroyed, with a total of at least 260,000 people (52,000 households) affected.

UNDP, through its existing presence in

the affected areas, responded immediately to support the affected communities through distribution of food items, tarpaulins and later conducted a rapid assessment of the four most affected townships. Based on the findings from the rapid assessment, UNDP initiated a shelter response program.

THE INITIATIVE

UNDP started the project on 10th December 2010 covering nine affected villages in the two townships of Myebon and Minbya using a community-based approach. Initially, the UNDP project staff visited every house in the village and ascertained the

number of houses which needed complete or partial repair. Once this information was collected, it was presented to the larger community at a public meeting for validation and selection of beneficiaries through a participatory process. Members of

the village authority also participated in this process.

Carpenters were then identified and chosen by the community. These carpenters played an important role in the community-led construction process as they selected the kind and quality of construction materials to be used and monitored the reconstruction process. UNDP partnered with UN-HABITAT to build capacities of 105 carpenters on techniques of safe shelter construction. From this training, carpenters were able to learn how to integrate DRR features in new shelter constructions as well as retrofitting old houses.

Disaster Risk Reduction Management Committees (DRRMC) were formed and one of their responsibilities was to spread information and awareness on disaster preparedness among the larger community. The project staff facilitated the formation of these committees

supported by UNDP's Township Project Manager and DRR Specialist. It was ensured that women, youth and the elderly were represented in the committees. The village head was usually the Chair of the DRRMC. Roles and responsibilities of the DRRMC were formulated by the members and a community action plan. The plan had a strong focus on reconstruction of shelters but also incorporated other aspects of preparedness such as securing water points and identifying strong evacuation shelters and safe routes to access it. This plan has generated an interest in the community for more initiatives on disaster preparedness.

Assisted by the project staff and village carpenters, the DRRMC prepared a 'Micro Project Proposal (MPP)'. A MPP is a "proposal format for villages" which guides users to prepare the plan and budget of their project, with details of materials and finances required. Villages completed this format and provided information on the number of houses to be constructed and repaired, the

project staff for review and approval.

Once the MPP was approved, the budgeted amount was handed over to the DRRMC for implementing the re-construction work. The DRRMC shared the details of the Micro Project Proposal; amount of cash requested and received with beneficiaries and other

community members, thus maintaining transparency and accountability among all stakeholders.

The purchase of construction materials was done by a group comprising of beneficiaries, DRRMC members and trained carpenters who

types of materials required and the total estimated cost for the activities. The budgets also included costs of activities and materials for DRR. When the MPP was finalized it was signed off by the Head and Secretary of the DRRMC and handed over to the

checked on the quality of materials prior to purchase. This ensured that the members were accountable to other beneficiaries on the quality of materials purchased. Details of costs incurred for purchases were also shared with the beneficiaries.

The materials were then handed over to each beneficiary as per their requirements. The reconstruction was done by members of the individual household. Trained carpenters guided the households in incorporating DRR features into the new houses such as bracing and anchoring. The DRRMC members monitored the construction in the villages.

A complaint mechanism where community members could raise any sort of dissatisfaction of the

project process was also set up. Through this way, any beneficiary dissatisfied with the quality of materials could record a complaint with the DRRMC. Where necessary, the DRRMC would ensure the replacement of the materials from the supplier.

At the completion of the project, a total of 426 new houses were constructed and 304 houses were reconstructed in two villages of Myebon and seven villages of Minbya.

GOOD PRACTICES

- The participatory approach to the construction process gave the villagers confidence in their decision making abilities and made them active agents in their own reconstruction process. Villagers were able to discuss and take decisions on their own. At the same time, they were also accountable to the larger community. This promoted social cohesion and participation among the communities.
- The process also laid the foundation for disaster risk reduction program in the community. The formation of the DRRMC and development of a community action plan created a mechanism in the village whereby awareness on disaster preparedness could be generated and actions for addressing priority measures for reducing risks, implemented.

- It was essential to believe in community's capacity for implementing the project. They were the key stakeholders in rebuilding their own lives and livelihoods and therefore had a better understanding of their realities. The UNDP project staff was conscious of this fact and thus they facilitated the communities to participate actively.
- As there was a huge demand of materials to be purchased, it was necessary to map the various suppliers in nearby township and villages. This also gave power to the community to bargain and chose from a large range of suppliers.

CHALLENGES

- In some case, carpenters were a bit hesitant in adopting new techniques provided at carpenter trainings. Trainers had to provide examples and success stories to convince them to adopt these practices.
- Strong facilitation skills of the project staff were critical in driving the process at the community level. However, facilitation skills among the staff were yet to be appropriate enough, leading to weaker participation from some communities. This facilitation gap was later filled by more experienced project staff.
- Selection of beneficiaries is always a contentious issue where opinions are sometimes divided even when done in a participatory manner. It was, therefore, necessary to have village heads and other officials endorse these decisions thus reducing resentment among community members.
- The lack of construction materials and access to construction tools locally were cited as key reasons for delay in carrying out the shelter reconstruction as the materials and tools had to be brought from Sittwe.

- As a limited numbers of jetties were available, it was difficult to land big supply boats resulting in problems in transportation of the required materials to communities.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- The establishment of the DRR Management Committee – their capacity building and involvement in all stages of the process has helped to develop an ownership of the process among the community members and thus ensure its sustainability. The DRRMC is a community-owned mechanism for initiating DRR as well as development activities.
- UNDP believes that the simplicity of the process and participatory approach can be possible for replication in any context.

ရပ်ရွာပြည်သူမှ ဦးဆောင်သော နေအိမ်ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ခြင်း

ယူအင်နီဒီ (မြန်မာ)

နိဒါန်း

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်နေ့က မြန်မာနိုင်ငံအနှောက်အယှက် ကမ်းရိုးတန်းရှိ ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ ဂီရိဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခတ်ခဲ့သည်။ ကျောက်ဖြူ၊ မြေပုံ၊ မင်းပြား၊ ပေါက်

တောမြို့နယ်များသည် မုန်တိုင်းဒဏ်အဆိုးဝါးဆုံးခံခဲ့ရပြီး မုန်တိုင်းကြောင့် ပြည်သူများအသက်ဆုံးရှုံးခြင်း၊ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ နေအိမ်များ၊ လမ်း၊ တံတားများအပါအဝင်အခြေခံအဆောက်အအုံများဆိုးဝါးစွာပျက်စီးခဲ့ရပါသည်။ အနည်းဆုံးအိမ်ခြေ (၂၀,၃၈၀) လုံးဝပျက်စီးသွားခဲ့ပြီး လူဦးရေစုစုပေါင်း (၂၆၀,၀၀၀)ခန့် (အိမ်ထောင်စုပေါင်း ၅၂,၀၀၀) ထိခိုက်ခံခဲ့ရသည်။

အဆိုပါ မုန်တိုင်းဒဏ်ခံရသည့် ဒေသတွင် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် ယူအင်န်ဒီပီသည် ထိခိုက်

ခံရသည့် ရပ်ရွာပြည်သူများအား အစားအစာများ၊ တာပေါ်လင်စများ ဖြန့်ဝေပေးခြင်းစသည့်အရေးပေါ်အကူအညီများပေးခဲ့ပါသည်။ ဆက်လက်၍ အဆိုးဝါးဆုံးထိခိုက်ခံရသည့် မြို့နယ်လေးမြို့နယ်နှင့်ပတ်သက်၍ အကဲဖြတ်ဆန်းစစ်မှုတစ်ရပ်ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါအကဲဖြတ်မှု၏ တွေ့ရှိချက်များပေါ်အခြေခံ၍ နေအိမ်အဆောက်အအုံဆိုင်ရာတုံ့ပြန်ရေးအစီအစဉ်တစ်ရပ်ကိုစတင်ဖော်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ကနဦးလုပ်ငန်းများ

ယူအင်န်ဒီပီသည် ရပ်ရွာ အခြေပြုဆောင်ရွက်သောနည်းလမ်းဖြင့် မြေပုံနှင့် မင်းပြားမြို့နယ်(၂)မြို့နယ် အတွင်းရှိ မုန်တိုင်းဒဏ်သင့်ခံရသော ကျေးရွာ(၉)ရွာအတွက် စီမံကိန်းလုပ်ငန်း တစ်ရပ်ကို ၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၀)ရက်နေ့တွင် စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ သည်။ ပထမဦးစွာ ယူအင်န်ဒီပီ စီမံကိန်း ဝန်ထမ်းများသည် မုန်တိုင်းဒဏ်သင့် ခံရသည့် ကျေးရွာများရှိ နေအိမ်တိုင်း သို့သွားရောက်ပြီး တစ်အိမ်လုံးပြုပြင်ရန် လိုအပ်သည့်နေအိမ်နှင့် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း သာပြုပြင်ရန် လိုအပ်သည့်နေအိမ်အရေ အတွက်ကိုတိကျစွာစာရင်းကောက်ယူ ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ စာရင်းကောက်ယူ

ပြီးသည်နှင့် ရပ်ရွာအစည်းအဝေးတွင် ကောက်ယူထားသည့် စာရင်းကို အတည်ပြုခြင်းနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်ရှိ သူများရွေးချယ်ရေးအတွက် ပတ်သက် ဆက်နွှယ်သူအားလုံး ပါဝင်သည့် နည်း လမ်းဖြင့် ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။ သက်ဆိုင် ရာကျေးရွာအုပ်ချုပ်မှု အဖွဲ့ဝင်များသည် လည်း ဤလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မည့် လက်သမား များကို ရပ်ရွာလူထုမှ ရွေးချယ်ပေးခဲ့ သည်။ အဆိုပါ လက်သမားများသည် ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်း အရည်အသွေး နှင့်အမျိုးအစားများ စိစစ်ရွေးချယ်ခြင်း

နှင့် ပြန်လည်တည် ဆောက်မှုလုပ်ငန်းများ အားစောင့်ကြပ်ကြည့်ရှု သူများအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ သဖြင့် နေအိမ်ပြုပြင် တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် အရေးပါသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့

ကြသည်။ ယူအင်န်ဒီပီသည် ယူအင်န် ဟက်ဘစ်တက်နှင့်လက်တွဲ၍ ဘေးကင်း လုံခြုံသည့် နေအိမ်အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်သည့် နည်းစနစ်များကို လက်သမား (၁၀၅) ယောက်အား သင်ကြားပေးကာ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင် ရည်များမြှင့်တင်ပေးခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ လေ့ကျင့်သင်ကြားမှုများမှတစ်ဆင့် လက်သမားများအနေဖြင့် အဆောက် အအုံသစ်များ တည်ဆောက်ရေးတွင် သာမကရှိပြီးနေအိမ်များတောင့်တင်း ခိုင်မာရေးအတွက်ပါ ဘေးအန္တရာယ် များကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေ လျော့ချပေး မည့်အစီအမံများထည့်သွင်းဆောက်လုပ် နိုင်စွမ်းရှိလာမည်ဖြစ်သည်။

ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံး နိုင်ခြေလျော့ချရေးစီမံခန့်ခွဲမှုကော်မတီ များ (Disaster Risk Reduction Management Committee-DRRMC) ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါကော်မတီ များဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်များအနက် တစ်ခုမှာရပ်ရွာလူထုအတွင်းဘေးအန္တ ရာယ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုအသိတရား များ၊ သတင်းအချက်အလက်များကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့်ထိထိရောက်ရောက်ဖြန့်ဝေ ပေးရေးဖြစ်သည်။ စီမံကိန်းဝန်ထမ်းများ

သည် ယူအင်န်ဒီပီမြို့နယ် စီမံကိန်း မန်နေဂျာနှင့် ဘေးအန္တရာယ်လျော့ချရေး အထူးကျွမ်းကျင်သူများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှု ဖြင့် အဆိုပါကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းရေးကို ဖြစ်မြောက်အောင် ကူညီဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ကြသည်။ ယင်းကော်မတီများ၌ အမျိုးသမီးများ၊ လူငယ်များနှင့် လူကြီးများကိုယ်စားပြုပါဝင်နိုင်စေရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ကျေးရွာလူကြီးမှ DRRMCကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်တာဝန် ယူလေ့ရှိသည်။ DRRMC ၏အခန်း ကဏ္ဍနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများကို အဖွဲ့ဝင် များနှင့် ရပ်ရွာလူထု၏ လုပ်ငန်းစီမံချက် များက သတ်မှတ်ပေးပါသည်။ ထို စီမံချက်တွင် အဆောက်အအုံများ ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ရေးကို အထူး အလေးပေးသည့်အပြင် ရေတွင်းရေကန် များသန့်ရှင်းလုံခြုံရေး၊ ဘေးကင်းစွာ ရွှေ့ပြောင်းခိုလှုံနိုင်မည့် ခိုင်ခံ့သော အဆောက်အအုံများ သတ်မှတ်ထားရှိ ရေး၊ အဆောက်အအုံများသို့သွားရောက် နိုင်သည့် လမ်းကြောင်းများ ဘေးကင်းမှု ရှိစေရေးစသည့်ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာ အခြားကိစ္စများ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။ အဆိုပါ စီမံချက်တွင် ဘေးအန္တရာယ် ကြိုတင်

ပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာ ကနဦးလုပ်ငန်းစဉ်များကို တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်ရေးအတွက် ရပ်ရွာလူထု၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို တိုးမြှင့်စေခဲ့ပါသည်။

စီမံကိန်းဝန်ထမ်းများ၊ ကျေးရွာလက်သမားများ၏ အကူအညီဖြင့် DRRMC သည် ‘အသေးစားစီမံကိန်းအဆိုပြုချက် (Micro Project Proposal-MPP)’ တစ်ရပ်ကို သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ MPP ဟူသည် ‘ကျေးရွာများအတွက် အဆိုပြုချက်ပုံစံ’ တစ်ခုဖြစ်ပြီး လုပ်ငန်းစီမံကိန်းရေးဆွဲမည့်သူများအားငွေကြေးနှင့်ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းလိုအပ်ချက်အသေးစိတ်အပါအဝင် စီမံကိန်းရေးဆွဲရန်နှင့် စီမံကိန်းဆိုင်ရာ ငွေကြေးလျာထားချက်များရေးဆွဲနိုင်ရန်လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။ ကျေးရွာများသည် ဤပုံစံကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြည့်စွက်၍ ဆောက်လုပ်ရမည့်နေအိမ်၊ ပြင်ဆင်ရန်သာလိုသည့် နေအိမ်အရေအတွက်၊ လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းအမျိုးအစားများနှင့် ခန့်မှန်းကုန်ကျစရိတ်စုစုပေါင်းစသည့် အချက်အလက်များကို ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးကုန်ကျမှုသတ်မှတ်လျာထားရာတွင်ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပစ္စည်းများအတွက် ကုန်ကျ

စရိတ်များလည်းပါဝင်သည်။ MPP ကို အပြီးသတ် ဖြည့်စွက်ပြီးသည့်အခါ DRRMC ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူးတို့မှ လက်မှတ်ရေးထိုး၍ သုံးသပ်ကြည့်ရှုရန်နှင့် အတည်ပြုပေးရန် သက်ဆိုင်ရာစီမံကိန်းဝန်ထမ်းထံသို့ပေးအပ်ပါသည်။

MPP ကို အတည်ပြုလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးသည့် ရန်ပုံငွေအား DRRMC သို့ လွှဲပြောင်းပေးပါသည်။ DRRMC မှအသေးစားစီမံကိန်းအဆိုပြုချက်များအတွက်အဆိုပြုတောင်းခံသည့် ငွေပမာဏနှင့် ရရှိသည့်ငွေနှင့်ပတ်သက်သည့် အသေးစိတ်ကို အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူများ၊ အခြားရပ်ရွာပြည်သူများအား အသိပေးခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်သူအားလုံး ကြားတွင်ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနှင့်တာဝန်ခံမှုတို့ဖြင့်ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်စေပါသည်။

ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရာတွင် အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူများ၊ DRRMC ကော်မတီဝင်များနှင့် ပစ္စည်းမဝယ်ယူမီအရည်အသွေးစစ်ဆေးပေးနိုင်မည့်သင်တန်းတက်ပြီးသောလက်သမားများစသူတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဖွဲ့

ဆောက်လုပ်ရာတွင်
ဘေးအန္တရာယ်ဒဏ်ခံ
နိုင်သည့်အစီအမံများ
ပါဝင်စေရေးအတွက်
အိမ်၏ထောက်တိုင်များနှင့်
အုတ်မြစ်ပိုင်းဆိုင်ရာတို့
မြဲမြံခိုင်ခံ့ရေးစသည်တို့
အတွက်အိမ်ထောင်စုများ
အားလမ်းညွှန်ပေးပါ

ဖြင့် ဝယ်ယူပါသည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်
ခြင်းအားဖြင့် ဝယ်ယူရေးအဖွဲ့ဝင်များ
အနေဖြင့် မိမိတို့ဝယ်ယူသည့် ဆောက်
လုပ်ရေးပစ္စည်းများ၏ အရည်အသွေး
အတွက် အခြားအကျိုးခံစားခွင့် ရှိသူများ
အပေါ် တာဝန်ခံနိုင်ပါသည်။ ဝယ်ယူရာ
တွင် သုံးစွဲသည့် ငွေကြေးအသေးစိတ်
စာရင်းကိုလည်း အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူ
များအား အသိပေးပါသည်။

ထို့နောက် အဆိုပါဆောက်လုပ်
ရေးပစ္စည်းများအား အကျိုးခံစားခွင့်ရှိ
သူများထံသို့ ၎င်းတို့တစ်ဦးချင်းစီ၏
လိုအပ်ချက်အလိုက် လွှဲပြောင်းပေးခဲ့
သည်။ နေအိမ် ပြန်လည်ဆောက်လုပ်
ရေးကိုအိမ်ထောင်စုအလိုက်လုပ်ဆောင်
ကြပြီး သင်တန်းပေးထားသည့်
လက်သမားများမှ နေအိမ်သစ်များ

သည်။ DRRMC အဖွဲ့ဝင်များက
ကျေးရွာများအတွင်း ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများကို စောင့်ကြည့် လမ်းညွှန်
ပေးပါသည်။

စီမံကိန်းလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် ပတ်
သက်၍ မည့်သည့်မကျေနပ်မှုမျိုးမဆို
ပေါ်ပေါက်လာပါက ရပ်ရွာပြည်သူများမှ
အသိပေးတိုင်ကြားနိုင်မည့် စနစ်တစ်ရပ်
ကိုလည်းသတ်မှတ်ပေးထားပြီး ပစ္စည်း
များ၏အရည်အသွေးနှင့် ပတ်သက်
သည့် မည်သည့် မကျေနပ်မှုကိုမဆို
DRRMC တွင်မှတ်တမ်းတင် အသိပေး
နိုင်ပါသည်။ လိုအပ်ပါက DRRMC
အနေဖြင့် ပစ္စည်းပေးသွင်းသူထံမှ
ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် ပစ္စည်းများဖြင့်
ပြန်လည်လဲလှယ် ပေးသွင်းစေပါသည်။

စီမံကိန်းလုပ်ငန်း ပြီးဆုံးချိန်တွင်မြေပုံမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာ (၂)ရွာနှင့် မင်းပြားမြို့နယ်မှ ကျေးရွာ (၇)ရွာ၌ အသစ်ဆောက်လုပ်သည့်

နေအိမ်ပေါင်း (၄၂၆) လုံး ရှိပြီး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပြုပြင်သည့်နေအိမ်ပေါင်းမှာ (၃၀၄) လုံးဖြစ်ပါသည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- အဆိုပါ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အများပူးပေါင်းပါဝင်သည့် နည်းလမ်းအသုံးပြုခြင်းသည် ရပ်သူရွာသားများ အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်နိုင်ခြင်းအပေါ် ယုံကြည်မှုရှိစေပြီး ၎င်းတို့၏ နေအိမ်များ ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင်တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်သူများ ဖြစ်လာစေသည်။ ရွာသူရွာသားများသည်မိမိတို့၏ အရေးကိစ္စများတွင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိလာကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မိမိတို့၏ ရပ်ရွာတစ်ခုလုံးအပေါ်တာဝန်ခံနိုင်စွမ်းများရှိလာကြသည်။ ထိုအချက်က ရပ်ရွာများတွင် လူမှုရေးအရ စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် ပူးပေါင်းပါဝင်မှုတို့ကို မြှင့်တင်ပေးခဲ့သည်။
- ယခုဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်က ရပ်ရွာတစ်ခုတွင် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်ချပေးနိုင်ခဲ့သည်။ DRRMC ကော်မတီဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ရပ်ရွာ၏ လုပ်ငန်းစီမံချက်တစ်ရပ်ရေးဆွဲမှုသည်သက်ဆိုင်ရာကျေးရွာတွင်ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု အသိတရားများမြှင့်တင်ပေးမည့်စနစ်တစ်ရပ်ဖော်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး၎င်းမှတစ်ဆင့်ဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေလျော့ချရေးအတွက်ဦးစားပေးအကောင်အထည်ဖော်ရမည့်လုပ်ငန်းများကို ဖော်ထုတ်၍ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။
- စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် ရပ်ရွာ

တွင် ရှိပြီးဖြစ်သည့် စွမ်းရည်များကို ယုံကြည်ရန်လိုအပ်သည်။ ရပ်ရွာလူထုသည် ၎င်းတို့၏ နေထိုင်မှုဘဝများ နှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးတွင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ကပင် အဓိကကျသူများဖြစ်သဖြင့် ပကတိအခြေအနေမှန်များကို ပိုမိုသိရှိနားလည်သူများ ဖြစ်ပါသည်။ ယူအင်န်ဒီပီစီမံကိန်းဝန်ထမ်းများသည် အဆိုပါအချက်ကို အလေးထားလျက် ရပ်ရွာပြည်သူများ

တက်ကြွစွာ ပါဝင်စေရေးအတွက် ပံ့ပိုး ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

- ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်း ဝယ်လိုအားများသည့်အတွက် အနီးတဝိုက်မြို့နယ်နှင့် ကျေးရွာများမှ ပစ္စည်းပေးသွင်းသူများအားစာရင်းပြုစုသိရှိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်ရပ်ရွာမှ ပစ္စည်းပေးသွင်းသူများကို ဈေးဆစ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းပေးသွင်းနိုင်သူများစွာအနက်မှရွေးချယ်နိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်ဆောင်ခွင့်များ ရှိလာစေပါသည်။

အသက်အသေများ

- တစ်ခါတစ်ရံ လက်သမားများအနေဖြင့် လက်သမားသင်တန်းတွင်ပို့ချသည့်နည်းစနစ်သစ်များအားလက်ခံကျင့်သုံးရန် အနည်းငယ်ချီတုံ့ချတုံ့ ဖြစ်ကြသည်။ သင်တန်းဆရာများက အဆိုပါနည်းစနစ်များလက်တွေ့ကျင့်သုံးရေးအတွက်ယုံကြည်မှုများ ရှိလာစေရန် နမူနာများ၊ အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ခဲ့

ကြသည့် ဖြစ်ရပ်များဖြင့် ပံ့ပိုးသင်ကြားပေးရပါသည်။

- ရပ်ရွာလူထု အဆင့် တွင် ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းများတွင်စီမံကိန်းဝန်ထမ်းများ၏ ပံ့ပိုးဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည့် အရည်အသွေးသည် ပဓာနကျသောအင်အားတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဝန်ထမ်းများတွင် အဆိုပါ အရည်အသွေး၌အားနည်း

ပါက ရပ်ရွာပြည်သူများ၏ ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုလျော့နည်းစေပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အတွေ့အကြုံရင့် စီမံကိန်း ဝန်ထမ်းများဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပါသည်။

- အကျိုးခံစားခွင့် ရှိသူများ ရွေးချယ်ရာတွင် အများပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်သည့်နည်းလမ်းဖြင့်ဆောင်ရွက်သော်လည်းအမြဲတမ်းဆိုသလိုသဘောထားကွဲလွဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရပ်ရွာလူထုအတွင်း မကျေလည်မှုများလျော့ပါးရေးအတွက် ကျေးရွာအကြီးအကဲများနှင့် အခြားတာဝန်ရှိသူများက ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအတည်ပြုပေးရန်လိုအပ်ပါသည်။

- ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများနှင့် လုပ်ငန်းသုံးကိရိယာများကိုဒေသတွင်းမရရှိနိုင်သဖြင့် စစ်တွေမြို့မှ ဝယ်ယူရခြင်းသည် အဆောက်အအုံများပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုများဖြစ်ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
- ရေယာဉ်များဆိုက်ကပ်နိုင်သည့်ဆိပ်ကမ်းအရေအတွက်နည်းပါးမှုကြောင့်ပစ္စည်းတင်ဆောင်လာသည့် ရေယာဉ်ကြီးများကမ်းကပ်ရန်အခက်အခဲရှိပြီး ရပ်ရွာဒေသများသို့ လိုအပ်သည့်ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက်အခက်အခဲများရှိခဲ့ပါသည်။

ရရှိလာသည့်အကျိုးကျေးဇူးများ ရေရည် တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင်းပွားအသုံးချရေး

- ဘေးအန္တရာယ်စီမံခန့်ခွဲမှုကော်မတီများထူထောင် ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ရပ်ရွာပြည်သူများ၏ စွမ်းဆောင်မှုများမြှင့်တင်ပေးခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းအဆင့်တိုင်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်စေခြင်းသည် ရပ်ရွာလူထုအတွင်း လုပ်ငန်းစဉ်များ

အပေါ် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ်ခံယူစေရေးကို ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းများရေရှည်တည်တံ့စေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်စီမံခန့်ခွဲမှုကော်မတီများသည် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေး လုပ်ငန်းများသာမက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရေး

အတွက်ရပ်ရွာလူထု၏ စနစ်တစ်ရပ် ဖြစ်လာပါသည်။

- ယူအင်န်ဒီပီအနေဖြင့် လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် အများပူးပေါင်းပါဝင်မှုနည်းလမ်း၏ ရိုးရှင်းလွယ်ကူမှုကြောင့် အခြားမည်သည့် အကြောင်းအရာအတွက်မဆို ဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

BUILDING CAPACITIES OF LOCAL CARPENTERS ON SAFER SHELTER CONSTRUCTION

UN-HABITAT

INTRODUCTION

The United Nations Human Settlements Program, popularly known as UN-HABITAT, is the United Nations agency for human settlements, mandated by the UN General Assembly to promote socially and environmentally sustainable towns and cities with the goal of providing adequate shelter for all. In Myanmar, UN-HABITAT has been working since the early 1990s and has pioneered the 'People's Process' approach by establishing the first community-led projects in the Dry Zone, Shan State and the Delta region. The agency also designed the Human Development Initiative (HDI) for UNDP and has partnered in the implementation of HDI 1, HDI 2 and HDI 3 in Myanmar.

According to the Post-Nargis Joint Assessment, cyclone Nargis affected approximately 800,000 housing units: around 450,000 units are estimated to have been

totally destroyed, while nearly 350,000 units were more lightly damaged. The total damage and losses are estimated around 686 billion Myanmar kyats. Responding to this catastrophe, UN-HABITAT played a key role in the coordination of early recovery shelter interventions. One of UN-HABITAT's key priorities during the post-Nargis rehabilitation efforts was to improve the safety of village shelters and rural structures, in order to mitigate human casualty and damage to properties and assets from future disasters. Today, UN-HABITAT continues implementing various shelter programmes and policy interventions in the Delta and in Rakhine State partnering with government counterparts such as the Relief and Resettlement Department (RRD) and the Ministry of Construction.

REDUCING VULNERABILITIES

Given that a majority of houses in the Delta are made with locally available materials such as bamboo and wood and,

construction technology is representative of traditional knowledge and skills, UN-HABITAT decided to build the capacities of

local carpenters, artisans and masons on disaster-resilient shelter construction practices and equipping them with the necessary construction tools. Through this capacity building initiative, carpenters were not only able to learn and construct disaster-resilient shelters but also maintain them. This initiative was implemented in five cyclone Nargis affected townships in the Ayeyarwaddy Division.

In the villages, UN-HABITAT set up a Village Shelter Committee (VSC) whose main objective was to facilitate and support the interventions of UN-HABITAT at

the village level. Members of the VSC were selected by the community ensuring that vulnerable groups such as women and the aged were included in this committee. Usually, the village head was nominated as the chair for the VSC. The VSC was responsible for identifying and selecting carpenters for the training programme. Through larger community participation, four carpenters were selected from each village. While the VSC selected the carpenters to be trained, UN-HABITAT managed and financially supported the training program. The VSC also ensured that the interests of the

community were represented in designing sustainable disaster risk reduction practices.

The five-day training on safer shelter construction had around 20 participants selected from about five project villages. The training was provided by trained and experienced shelter construction coordinators from UN-HABITAT. The training was a blend of theory and practical exercises and the final output was the construction of a model house by the participants. The key principles are applicable to every kind of shelter, whether constructed with timber, forest wood or bamboo. Participants learned to integrate disaster risk reduction perspectives into all aspects of shelter construction –

from the anchoring of the house, to the slope of the roof to the nature of joints etc. to resist strong winds and possible earthquakes.

Carpenters also learnt about the importance of location and orientation of a shelter which could either increase or decrease its vulnerability to natural hazards. The right elevation of the shelter above flood line, direction of winds, shape of shelters and proximity to trees were also to be factored in while constructing shelters.

In order to ensure that the training program's lessons were sustainable, UN-HABITAT provided a construction toolkit for carpenters in the training program. With the tools, they

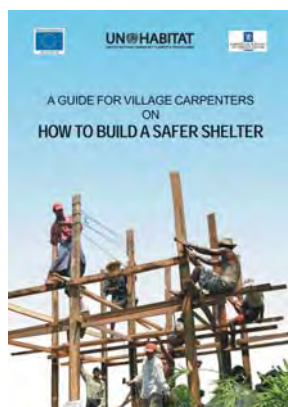
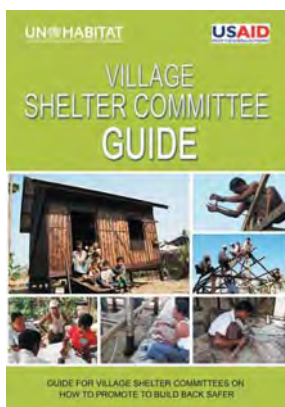
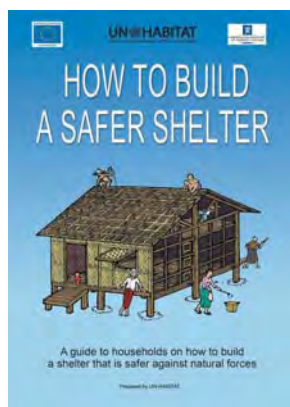
could continue practicing the newly learnt techniques and they were also encouraged to share these new skills and practices with other village carpenters. The trainees were also provided with a copy of the 'Village guide for carpenters

on how to build a safer shelter'. The guide, developed by UN-HABITAT through its experiences in the country, showcases methods that are easily adaptable with locally available materials and can be replicated at the village level.

In addition to the guide mentioned above, UN-HABITAT has published three other guides on constructing safe houses which include, 'A Guide to Households

on How to Build a Shelter that is Safe against Natural Disasters', 'Village Shelter Committee Guide' and 'Guidelines on Retrofitting of Rural Houses in Myanmar'. These documents reflect UN-HABITAT's mandate of actively engaging all stakeholders among rural communities in the rehabilitation process and providing communities with the necessary know-how to build disaster-resilient structures.

GOOD PRACTICES

- The carpenter trainings enhance carpenters' skills, especially in the area of disaster resilient construction techniques. They not only apply this training to reconstruct or upgrade their shelters but also encourage them to share these new skills and information with other members in the village.
- The training creates opportunities for income generation for the trained carpenters to use their newly

acquired skills and experience.

- The training provides a methodology for shelter construction for carpenters living in any rural community which can be replicated for other rural shelters/public buildings.
- The methodology makes use of local resources and

capacities, thus making the program sustainable.

- Successive trainings given by the graduates of the program allows for the sustainability of shelter construction principles and methods, at the same time promotes maintenance of shelters.

CHALLENGES

- It was not easy for carpenters to adopt new practices of construction over their traditional methods immediately. Explaining the benefits of the new practices

in terms of reducing damages as well as reducing expenditure on house maintenance in the long-run, convinced them to adopt the new practices.

- As the trainings could not accommodate all interested carpenters, it could limit the spread of new practices to carpenters who did not attend the training.

SUSTAINING THE GAINS MADE AND REPLICATION

- The training, along with the construction guides, provides a framework for improving the safety of those living in rural communities in a sustainable manner. Rural communities can use these tools to reduce the loss of lives and damage to property due to natural disasters.
- As the methodology makes use of locally available materials and human resources, it can be replicated in other areas in the country where similar resources are available.

ပိုမိုဘေးကင်းလုံခြုံသောနေအိမ်များ
ဆောက်လုပ်နိုင်ရေးအတွက်
ဒေသခံလက်သမားများအား
စွမ်းဆောင်ရည် မြှင့်တင်ပေးခြင်း

ယူအင်နီဟက်ဘီတက်

နိဒါန်း

ယူအင်န်ဟက်ဘိတက် (UN-HABITAT) ဟု လူသိများသည့် ကုလသမဂ္ဂမြို့ရွာနှင့်အိုးအိမ်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအစီအစဉ်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူသားအားလုံးအတွက်လုံလောက်သောနေအိမ်များရှိစေရမည်ဟူသော ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကြီးမှ ချမှတ်ထားသည့် ရည်ရွယ်ချက်ပြည့်မီစေရေးအတွက် လူမှုဘဝနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အရ ရေရှည်တည်တံ့မည့် မြို့များပေါ်ထွန်းလာရေးကို မြှင့်တင်ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်များကပင် စတင်၍ လုပ်ငန်းများစတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး “ပြည်သူများ၏လုပ်ငန်းစဉ် (People’s Process)” ဖြင့် ရပ်ရွာမှ ဦးဆောင်သည့်စီမံကိန်းများကို မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းဒေသ၊ ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတို့တွင် စတင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် UNDP အတွက် လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း (Human Development Initiative - HDI) ကို ပြုစုရေးဆွဲရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး HDI ၁၊

HDI ၂ နှင့် HDI ၃ တို့ကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

နာဂစ်လွန်ကာလပူးပေါင်းဆန်းစစ်မှုအစီရင်ခံစာ (Post-Nargis Joint Assessment, PONJA) တွင် ဖော်ပြထားချက်အရနာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့်ပျက်စီးခဲ့သော အိမ်ခြေ ရှစ်သိန်းနီးပါးအနက် လေးသိန်းခွဲခန့်မှာ လုံးဝပြိုကျခဲ့ပြီး ကျန်သုံးသိန်းခွဲနီးပါးမှာမူ လုံးဝပြိုပျက်ခြင်းမရှိသော်လည်း ထိခိုက်ပျက်စီးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤသဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုပမာဏမှာမြန်မာကျပ်ငွေ (၆၈၆) ဘီလီယံမျှ ရှိခဲ့သည်။ အစောပိုင်းကာလနေအိမ်များ ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းတွင် ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်သည် အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ နောင်တွင် ကြုံတွေ့လာနိုင်သည့် ဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် လူသားများသေကြေပျက်စီးခြင်းနှင့် အိုးအိမ်များပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းတို့လျော့ကျရေး၊ ကျေးလက်ဒေသခိုလှုံရာ နေအိမ်များနှင့် မြို့ပြအဆောက်အအုံများ ဘေး

ဒဏ်ခံနိုင်ရည်တိုးမြှင့်ရေးတို့သည် နာဂစ်လွန်ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ဆောင်ရွက်သည့်ကာလအတွင်း ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်၏ ဦးစားပေး လုပ်ငန်းများပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း တွင်လည်း ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်

တို့တွင် ခိုလှုံရာနေအိမ်နှင့် အဆောက် အအုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့် မူဝါဒ ဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များတွင် ကယ်ဆယ်ရေး နှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေးဦးစီးဌာန နှင့်လည်းကောင်း၊ ဆောက်လုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနနှင့်လည်းကောင်း ပူးပေါင်း၍ အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိပါသည်။

ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုများ လျော့ချရေး

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ အတွင်းရှိ နေအိမ်အများစုမှာ ဒေသထွက် သစ်၊ ဝါးများဖြင့် ဒေသခံလေ့အတိုင်းသာ ဆောက်လုပ်ထားကြသည်ဖြစ်ရာ ဒေသခံလက်သမားများ၊ ပညာရှင်များ၊ ပန်းရံသမားများ၏စွမ်းရည်ကို မြှင့်တင် ပေးရန် လိုအပ်နေကြောင်း ယူအင်န် ဟက်ဘိတက်က သိမြင်လာခဲ့ပြီး ဘေးဒဏ်ခံနိုင်စွမ်းရှိသည့် အဆောက် အအုံများဆောက်လုပ်သည့် နည်းပညာ များကိုသာမကလိုအပ်သောဆောက်လုပ် ရေးသုံးကိရိယာများကိုပါ ပံ့ပိုးပေးခဲ့ သည်။ ထိုသို့ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင် ပေးခြင်းကြောင့်ဒေသခံလက်သမားများ အနေဖြင့်ဘေးဒဏ်ခံ အဆောက်အအုံ များဆောက်လုပ်ခြင်းကိုသင်ယူလေ့လာ နိုင်သည့်အပြင် မည်သို့ထိန်းသိမ်းရမည်

ကိုလည်းသိမြင်လာကြသည်။ အလားတူ စီမံကိန်းများကို နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ခံခဲ့ ရသည့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ရှိ မြို့နယ်(၅) မြို့နယ်တွင် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။

ယူအင်န်ဟက်ဘိတက် ၏ ကျေးရွာအဆင့်၌ အကောင်အထည် ဖော်သော လုပ်ငန်းများကို ပံ့ပိုးပေးနိုင် ရန်အတွက် “ကျေးလက်ဒေသအိုးအိမ် ကော်မတီများ” ဖွဲ့စည်းပေးထား ပါသည်။ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များကို ရပ်ရွာကိုယ်တိုင်ကပင် ရွေးချယ်ပေး ကြပြီး အမျိုးသမီး၊ သက်ကြီးရွယ်အို စသည့် ထိခိုက်ခံရလွယ်သည့်အုပ်စုများ ပါဝင်နေစေရန် အထူးဂရုပြုရွေးချယ် ပေးထားသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် ဆိုလျှင် ကျေးရွာလူကြီးကို ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်

တင်မြှောက်လေ့ရှိသည်။ သင်တန်းတက်ရောက်ကြမည့် လက်သမားများရွေးချယ်ပေးရေးကို ကော်မတီမှတာဝန်ယူရသည်။ ရပ်ရွာလူထု ပူးပေါင်းပါဝင်မှုဖြင့် ကျေးရွာတစ်ရွာလျှင် လက်သမားလေးဦးနှုန်း ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သင်တန်းတက်ရောက်မည့်လက်သမားများကို ကော်မတီက ရွေးချယ်ပေးသကဲ့သို့ သင်တန်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ကုန်ကျစရိတ်များနှင့် သင်တန်းစီမံခန့်ခွဲမှုတို့ကို ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်က တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ရေရှည်တည်တံ့မည့် ဘေးအန္တရာယ်

လျှော့ချရေးအစီအမံများစီစဉ်ရေးဆွဲရာတွင် ရပ်ရွာလူထုမှ စိတ်ဝင်စားလျက် ပါဝင်စေရန် ကော်မတီကပင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ပိုမိုလုံခြုံစိတ်ချရသည့် အဆောက်အအုံ များဆောက်လုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ငါးရက်ကြာသင်တန်းတွင် စီမံကိန်းကျေးရွာ (၅) ရွာမှ ရွေးချယ်ခံရသည့် လက်သမားဦးရေ (၂၀) ခန့် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သင်တန်းပို့ချပေးသူများမှာ ယူအင်န်ဟက်ဘိတက်မှ လေ့ကျင့်ပေးထားပြီးအတွေ့အကြုံရှိသော အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်

အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ရာတွင် ဘေးအန္တရာယ်လျှော့ချရေးထည့်သွင်းဆောင်ရွက်ခြင်း

ခြင်းဆိုင်ရာညှိနှိုင်းရေးမှူးများဖြစ်သည်။ သင်တန်းပေးရာတွင် သီအိုရီအပိုင်းနှင့် လက်တွေ့လုပ်ငန်းတို့ကို ရောစပ် ပေးထားပြီး နောက်ဆုံးရလဒ်အနေဖြင့် စံပြအိမ်တစ်လုံးကို သင်တန်းသားများ ကဆောက်လုပ်ပါသည်။ အဓိကစည်း မျဉ်း သတ်မှတ်ချက်အနေဖြင့် သစ်မာ၊ တောသစ်၊ ဝါး မည်သည်ပစ္စည်းများ ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည်ဖြစ်စေ ဘေးဒဏ်ခံနည်းပညာများထည့်သွင်း နိုင်ရေးဖြစ်သည်။ အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်မှုကဏ္ဍတိုင်းတွင် ဘေး အန္တရာယ်ဒဏ်ကို ခံနိုင်စွမ်းရှိသော နည်းလမ်းများကို အိမ်၏အုတ်မြစ် မှသည် အိမ်ခေါင်ဆင်ခြေလျှော့၊ အချိတ် အဆက်ပုံစံများစသည်တို့ အပါအဝင် နေအိမ်ဆောက်လုပ်မှုအပိုင်းအသီးသီး တွင်ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြင့် လေပြင်း ဒဏ်နှင့် ငလျင်ဒဏ် ကိုပါ ခံနိုင်စွမ်းရှိမည် ဖြစ်သည်။

နေ အိမ် ၊

အဆောက်အအုံတည် နေရာနှင့် မျက်နှာဖွင့် အနေအထားတို့သည် ပင် သဘာဝဘေး ဒဏ်

များကြောင့် ထိခိုက်ခံရလွယ်မှုကို လျော့နည်းစေသည် သို့မဟုတ် တိုးပွား စေသည်ကို လက်သမားများက ပိုမို သဘောပေါက်လာကြသည်။ နေအိမ် ဆောက်လုပ်ရာတွင် အမြင်ဆုံး ရေတက်နိုင်သည့်အမြင့် အထက်တွင် ဖြစ်စေခြင်း၊ လေတိုက်ခတ်ရာ လမ်း ကြောင်း၊နေအိမ်ပုံသဏ္ဌာန်၊ သစ်ပင်များ နှင့် ဆက်စပ်တည်ရှိမှုစသည့် အချက် အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရပါသည်။

သင်တန်းကာလတွင် လက် သမားများအတွက် ဆောက်လုပ်ရေး သုံးကိရိယာများကိုလည်းယူအင်န်ဟက် ဘိတ်ကပ်ပိုးပေးခြင်းဖြင့် သင်တန်း မှပို့ချသော သင်ခန်းစာများကို ရေရှည် ကျင့်သုံးစေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။လေ့လာ သင်ယူထားသည့် နည်းပညာအသစ် များကိုဆက်၍အသုံးချ လေ့ကျင့်ရာတွင်

အဆိုပါကိရိယာများကအထောက်အကူ ပြုနေမည်ဖြစ်ပြီး ရရှိထားသည့် နည်း ပညာအသစ်များကိုလည်း ကျေးရွာ အတွင်းမှအခြားလက်သမားများသို့ ပညာပေးဝေမျှသွားရန် တိုက်တွန်းပေးခဲ့ သည်။ထို့အပြင်“လုံခြုံစိတ်ချရသော နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်ရန် လုပ်ငန်း လမ်းညွှန် (ကျေးလက်ဒေသလက် သမားများအတွက်)” စာအုပ်များကို လည်း သင်တန်းသားများအား ပံ့ပိုးပေး ခဲ့သည်။ ထိုလက်စွဲစာစောင်မှာ မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ယူအင်န် ဟက်ဘီတက်၏ အတွေ့အကြုံများ အပေါ်တွင် အခြေခံကာ ဒေသထွက် ပစ္စည်းများကိုသာ အသုံးပြုဆောက်လုပ် နိုင်သည့် နည်းစနစ်များကို ဖော်ပြထား ပြီး ကျေးရွာအဆင့်တွင် ဆင့်ပွားအသုံးချ နိုင်စေရန် ပြုစုပေးထားသည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော လက်စွဲစာစောင်အပြင် အခြားလက်စွဲ စာစောင်သုံးခုကိုလည်း ယူအင်န်ဟက် ဘီတက်က ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။၎င်း တို့မှာ“အိမ်ထောင်စုများအတွက် သဘာဝ ဘေးဒဏ်ခံနိုင်စွမ်းရှိသည့်နေအိမ်ပြုပြင် တည်ဆောက်နည်းလုပ်ငန်းလမ်းညွှန်”၊ “ကျေးလက်ဒေသအိုးအိမ်ကော်မတီ များအတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသောအိုးအိမ် ပြုပြင်တည်ဆောက်နည်းလုပ်ငန်း လမ်းညွှန်” နှင့်“မြန်မာ့ကျေးလက်နေအိမ် များ သဘာဝဘေးဒဏ်ခံနိုင်စွမ်းရည် မြှင့်တင်ရေးလမ်းညွှန်”စာစောင်များ ဖြစ်သည်။ ယူအင်န်ဟက်ဘီတက်၏ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာကဏ္ဍများဖြစ်သော ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ တွင် ကျေးရွာရှိ ဆက်နွှယ်ပတ်သက် သူများအားလုံး တက်တက်ကြွကြွ

ပါဝင်လာစေရေးနှင့် ဘေးဒဏ်ခံနိုင်စွမ်းရှိသည့် နေအိမ်၊ အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ရေးအတွက်လိုအပ်

သောနည်းပညာပံ့ပိုးပေးရေး လုပ်ငန်းတို့မှာ အဆိုပါစာစောင် (၃)ခု တွင် ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်နေပါသည်။

အလေ့အကျင့်ကောင်းများ

- လက်သမားများ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ရေးသင်တန်းများကြောင့် ဘေးဒဏ်ခံနိုင်စွမ်းရှိသည့် ဆောက်လုပ်မှု နည်းပညာများ ပိုမိုကျယ်ပြန့် လာသည်။ ၎င်းနည်းပညာအသစ်များကို နေအိမ် အဆောက်အအုံများအသစ်ဆောက်လုပ်ခြင်း

သို့မဟုတ် ပြုပြင်ခြင်း တို့တွင် အသုံးပြုနိုင်ရုံမျှမကအခြားသော လက်သမားများကိုလည်း ဆင့်ပွားဝေမျှအသုံးပြုနိုင်စေခဲ့သည်။

- သင်တန်းတက်ရောက်ပြီးသူ လက်သမားများအနေဖြင့်အသစ်ရရှိလာသည့်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့်

သာမကအဆောက်အအုံများ
ကိုလည်း ရေရှည်တည်တံ့နိုင်

အောင် ထိန်းသိမ်းထားစေနိုင်
ပါမည်။

အသက်အသွေးများ

- လက်သမားများအနေဖြင့် အစဉ်အဆက်က လက်ခံ ကျင့်သုံးလာသည့် မိရိုးဖလာ နည်းပညာများမှ သွေဖည်၍ နည်းသစ်များကို ချက်ချင်း လက်ခံရန် မလွယ်ကူလှပေ။ နည်းပညာအသစ်များ၏ အကျိုး ကျေးဇူးများဖြစ်သော ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုပမာဏကို လျော့ချ ပေးခြင်း၊ နေအိမ်ကိုရေရှည်

ထိန်းသိမ်းရာတွင် ကုန်ကျ စရိတ်သက်သာခြင်း စသည် တို့ကိုရှင်းပြပြီးမှသာလက်ခံ ကျင့်သုံးလာကြသည်။

- စိတ်ပါဝင်စားသူအားလုံးအား လက်ခံသင်ကြားပေးရန်မလွယ် ကူသဖြင့်သင်တန်းမတက်နိုင် သူများထံသို့နည်းပညာအသစ် များ အလွယ်တကူရောက်ရှိရန် အဟန့်အတားဖြစ်စေပါသည်။

အကျိုးကျေးဇူးများ ရေရှည်တည်တံ့ရေးနှင့် ဆင်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရေး

- လက်သမားများ၏ စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မားရေးသင်တန်းအပြင် ဆောက်လုပ်ရေး လမ်းညွှန် လက်စွဲစာစောင်များပံ့ပိုးပေးထားသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများအတွက် ရေရှည်တွင်ဘေးကင်းလုံခြုံမှုတိုးမြှင့်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးလက်နေပြည်သူများမှ အဆိုပါနည်းလမ်းများကိုအသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များကြောင့်ကြုံတွေ့လာနိုင်သည့် အသက်အိုးအိမ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများကိုလျှော့ချနိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။
- ဒေသထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ဒေသတွင်းရှိ လူ့စွမ်းအားရင်းမြစ်များကိုသာသုံးစွဲထားခြင်းဖြစ်ရာ အလားတူရင်းမြစ်များရရှိနိုင်ပါက နိုင်ငံအတွင်းမည်သည့်ဒေသ၌မဆိုဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

Strengthening Disaster Risk Reduction Practice in Myanmar through Research and Enhanced Inter-agency Coordination

*This project is funded by the European Commission's
Humanitarian Aid and Civil Protection department
through its Disaster Preparedness Programme (DIPECHO)*

*Empowered lives.
Resilient nations.*